உ

கடவுள்துணை,

ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசுவாமிபேரில்

பதம்

(^*^)

இவை.

பொன்னிநாட்டைச்சார்ந்த

பிக்ஷாண்ட கோயிலிலிருக்கும்

சங்கீதசாஹித்திய சிகாமணியாகிய

சுப்பராமஐயரவர்களால்

இயற்றியதை.

தஞ்சைமாநகரம்

சைவசமயசித்தாந்தகாலக்ஷேபியாகியும்

விஸ்வகுலதிலகராகியுமிலங்கும்

சுவாமிநாதஆசாரியர்

அவர் முன்னிலையில்.

ப-வீராசாமிராசா அவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

——(*)——

சிதம்பரம்.

கருணானந்தசுவாமிகளால்

பரிசோதித்தப்பிரதிக்கிணங்கச்

——(*)——

சிந்தாத்திரிப்பேட்டை

நாராயணசுவாமிமுதலியார்

அண்டுசன்அவர்களது.

பிரபாகரஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௩ ௵ - ஏப்பிர

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

பதத்தின் - அகராதி.

பதம்.	பக்கம்.	பதம்.	பக்கம்.
அஞ்சுகமேயென்னுசைத்	௩௮	எத்தைக்கண்டுநீ	௬௬
அடிக்கடிகையைப்பிடி	௨௮	எனக்காகிலுமவளதிக	௫௧
* அதற்குள்ளேஎனிந்த	௬௩	எனக்கென்றுயெங்	௫௰
அதுவுஞ்சொல்லுவா	௫௧	என்செய்வேனுனீ	௩௧
அனைக்கண்ணுடையா	௩௨	என்னகாரியங்கண்டு	௪௨
அவனைப்போற்கிடை	௰௨	* என்னடிமெத்தத்	௬௭
அவளிடத்திலிற்றுனே	௰௪	என்னிடநடத்தைக்குந்	௪௬
அவளிவளென்றே	௩௩	எதுக்குக்கற்றதெல்லா	௫௫
அழைத்துவாராய்சகியே	௨௭	* எனின்னமளக்குறீர்சாமி	௬௧
அறிவேனறிவேன்டா	௩௭	* ஐயனேயுமையேயினி	௬௮
அற்பனைத்தேடி	௫௨	கணவன்வந்தழைக்குறுன்	௬௬
அன்பில்லாதவன்	௭	கண்மணியேயென்சாமி	௪௩
அன்னமேஎன்னமாயமோ	௫௨	கதவைத்திறந்து	௫௬
ஆக்கப்பொறுத்தநீ	௪௯	கலந்தாலல்லவோ	௫௯
ஆசைமிஞ்சுதே	௪௧	கள்ளச்சிரிப்புக்கொண்டு	௰௨
ஆருக்காகிலும்பயமா	௪௫	காதலெனக்குத்தந்த	௩௰
ஆரொன்றுமிரட்டுரீர்	௰௮	குயிலனமோமயிலன	௰௫
இதற்கோநான்பெண்	௩௫	* கைக்கிசைந்தபெண்ணே	௬௬
இதைவிடயின்னம்	௨௯	கையிற்பணமில்லாமல்	௩௭
இந்தக்கிழவனுக்கு	௫௭	கையினில்ரொக்கபணமுங்	௨௩
* இந்தமட்டுக்கும்வாரிக்	௬௨	சகலமுந்தெரிந்தநற்	௰௧
* இவனைப்போல்கிடை	௬௭	சற்றேசொல்லிவாடி	௫௬
இனிமேலவனொன்ன	௫௮	சிந்தைவாடுதே	௨௨
இன்சொல்வினுல்மிகு	௫௪	சிமிக்கிமயக்கங்கொண்டு	௰௪
* உம்மைநானறிவேன்	௬௬	சிமிக்கிமயக்கந்தலைக்கே	௪௮
உம்மைப்போற்சமர்த்த	௰௭	சூதுக்காரக்கள்ளி	௮
உனக்கேனிந்தப்பதட்டம்	௩௩	சொகுசுள்ளதிரா	௫
எங்கேயாகிலுமவன்	௪௪	தானேவருகிறுரோ	௯
எங்காயிருந்தாலும்துரை	௪௰	தெண்டனிட்டேனே	௨௬
எட்டயிருந்துபேசும்	௫௩	தெளிந்தநிலவுபகல்	௩௯

அகராதி.

பதம்.	பக்கம்.	பதம்.	பக்கம்.
தேடிசிநேகித்தகாள்	௰௭	மானேயங்கேபோ	௰௯
தையலேயுனைநினை	௬	மானேயிவ்வேளையென்னை	௨௫
* நல்லவளைப்போய	௬௫	மானேயுன்மீதினிலவர்	௫௯
நானங்கேவருவேனோ	௫	மானேயெந்தன்மீதி	௬௰
நேத்தாங்கிநேரத்திலே	௨௬	மையல்மிகவுமிஞ்சுதே	௨௪
நேத்துராத்திரிபோன	௩௪	மோகப்பகட்டுக்காரி	௨௧
மதப்பயலேகைனை	௰௬	வந்தகாரியமேதையா	௪௭
மருந்தல்லவோயிந்த	௰	வருந்தவருந்தயென்னட	௨௰
மனதுண்டானால்வந்து	௬	வருவதானாலவளை	௩௬
மாமையல்பெருகுது	௰௩	வருவாயொன்று	௪௧
மானேமயிலேகுயில்	௪௪	வேசையொருவர்மீதிற்	௫௩

பதத்தின் அகராதி.

முற்றிற்று.

ஆக பதங்கள்-அஉ.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசுவாமி
பேரில்பதம்

க, பதம் - இராகம் - கமாஸ் - தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சொகுசுள்ளதீரா-சுந்தரவொய்யாரா
சொந்தமாகயெந்தனையணைந்துசுகந்தந்திடுவாய்.

அநுபல்லவி.

அகிலம்பணியும்வேளூர்கும ரேசனே
யடுத்தவரைரட்சிக்குமக ராஜனே
ஆசைவளருதெந்தன் பேச்சுங்குன்றுதிப்போ
தஞ்சந்தஞ்சமெந்தன் பரிதாபம்பார்த்திரங்கவேணுஞ் (சொ)

சரணங்கள்

பத்மினிஜாதிநான்சொன்னேனென் சாமி
பாற்கக்கிடைக்குமோநான் காமி
உத்தமபுருஷரென இத்தரையிலில்லையென்று
சித்தத்தினினைந்துக்காம வருத்தத்தினாலோடிவந்தேன் (சொ)

பசலைப்பூர்த்துவிம்முவதென் கொங்கை
பரிமளம்வீசுதுபாரென் சங்கை
யசைத்தாற்காமம்பொழியு மணக்குஞ்சுகங்கொடுக்கு
மற்பபோகியானுனக்கு விற்பனதுள்ளவேலோ (சொ)

பத்தன்சுப்பராமன்தமிட்கநு கூலனே
வெற்றிசேர்வேடர்குலத்துவள்ளி லோலனே
யெத்தனையிருக்குது வெண்மனத்திலுன்னைச்சேர
வத்தனையும்நிறைவேற்றி நித்தியானந்தமூர்த்தியாகுஞ் (சொ)

—=*0*=—

உ, பதம்-இராகம்-பைரவி-தாளம்ஆதி.

பல்லவி.

நானங்கேவருவேனோதுரை தானிங்கேவருவாரோவென்று
நயந்துபேசிமனதையறிந்துவா போடி

அநுபல்லவி

வானவர்பணியும் வேளூர்தனின்வளர்முத்துக்குமாரேசர்மீது
மையலாகுதுயினிதாளாது   மானேயடிதேனே (நா)

சரணங்கள்.

ஓகோவென்றலங்கரித்துக்கொண்டே   னந்திநோத்திலென்
னேலமவர்கள்பார்த்திடவு   முருகுதேயெந்தனெஞ்சம்
தோகையேமாரன்   தொடுக்குமலர்ப்பாணந்
துளைக்குதேயனைநொடி   யுகமாகுதே
துணைசெய்யடி-பாதகியிந்தவேளையில்மோடி-செய்யலாகுமோ
படுக்கைவிடுஜோடித்துவழி   பார்த்தவிழியும்பூர்த்துதே
பாதிஜாமமாச்சுதேயூரின்   பாடுமொடுங்கிப்போச்சுதே
திடஞ்சொல்லிக்கதை   படிக்குறாய்
நடைக்கிச்சோம்பிப்பந்   தடிக்குறாய்
சித்திராங்கியென்மத்தகத்தன்மெத்தவிம்மியென்சித்தமயககுதே
எத்தனைநாளாகவர்மம்   வைத்திருந்தானேமதனன்
யெய்யுறான்சரமாரியாய்ப்பாண   மினிச்சிக்கவென்றாமோ
யெத்தனைவதையென்   பொருப்பேன்பெண்ணே
யெவ்வகையவருடன்   சகிப்பேன்கண்ணே
பத்தனாகிய-சுப்பராமன்சொற்- பாடலுக்கருள்வேலவனைக்கண்டு

——:==:——

௫, பதம்-இராகம்-பியாகடை-தாளம்ஆதி.

பல்லவி.

மனதுண்டானால்வந்துமருகட்டு   மில்ல விடில்
வருந்துஞ்சபல   மென்னடி

அநுபல்லவி.

தினந்தோறும்வந்தென்னைச்   சேர்ந்தவடிவேலர்க்குத்
தில்லும்பில்லுமாயந்தக்   கள்ளியென்னசொன்னாளோ (மன)

சரணங்கள்,

திருவளரெந்தன்துரை   சேரவருவதில்லை
புருஷரவர்மேலொரு   போருஞ்செய்வாருமில்லை
பருவமுதலாயொருவர்   முகம்நான்பார்த்ததில்லை
மருவியவவற்கெந்தன்   மனந்தெரியாதென்தொல்லை
அல்லும்பகலுமாய்-வில்லங்கஞ்செய்து   யெல்லாப்பேச்சுங்
கொலகுலேக்கஞ்சாமங்கையின்-சொல்லைக்கேட்குமவரிங்கே (ம)

உயிரொன்றுடலிரண்டா யிருந்தோமேசிலகாலம்
வொப்பியதேவவற்கு வுண்மையோவென்னகோலம்
மயில்வேலருக்கெவளோ வகுத்தாளிந்திரசாலம்
வருந்துகிறேனவர்கட்கு வருகாதோகலிகாலம்
உள்ளங்களித்தவர்தமக் குழைந்ததென்னவீண்போமோ
வொண்டோடிதெய்வகுஞ்சரிக் குற்றகுமரோசனிங்கே (மன)

பாலவிதஞ்சுப்பராமன் பதம்பாடுகிறேனடி
பாவிமன்மதன்மலர்ப் பசழியெய்கிறானடி
உலைவாய்மெழுகுபோலே யுருகிறேனடி
ஓதுந்தலைவிதியோ யுற்றதுரைப்பாயடி
மழைமுகத்தைகாணுத பயிர்போலவாடுகின்றேன்
மயிலேயிவிளையாடும வடிவேலர்தாமுமிங்கே (மன)

௬, பதம்-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அன்பில்லாதவன்மீதினி லாசையோராசையா
வதிலென்னசுகமடி மானே

அநுபல்லவி,

பொன்வயல்சூழ்வேலூர் முத்துக்குமரற்கு
போதிக்கினுமவர்மனமீதா கல்லடி (அன்)

சரணங்கள்.

இஷ்டமுள்ளதுரை வந்தவுடனேநான்
திஷ்டிதித்திவ வென் றழைத்தேன்-பின்பு
யெத்தனையோவென்படுக்கை மெத்தையின்மேல்
வைத்தவனை யுபசரித்தேன்
திட்டமாகமுத்துச் சுண்ணம்பிட்டுவெள்ளை
வெற்றிலைச்சுருள்நான் கொடுத்தேன் - அவர்
சித்தமகிழ்ந்திடத் தம்புருமீட்டியே
விந்தைப்பதங்களை யந்தமாய்சொல்லியும் (அன்)

நடந்துவந்தபாத கமலங்களைநா
னேவுமென்றேமெல்லப் பிடித்தேன் - அவர்
நாவுக்கிசைந்திட முப்பழமும்பாலும்
வேணதெல்லாமுண்ணக் கொடுத்தேன்
தொடுத்தலீலாவி னோதங்களிற்கொஞ்சஞ்
சிரமம்போலிருந்தார் விடுத்தேன்-வருஞ்

சுக்ரோதயமட்டும் பார்த்துமவுனமாய்
வரவென்றழையாத வஞ்சனைவிடுத்தேன் (அன்)

காதல்மிஞ்சிக்கண் களுக்குக்கலனோ
மூத்துமுததாவே யுதிர்த்தேன் - கொடு
காமன்விடுத்திடும் புட்பபாணங்களால்
மெத்தநொந்துபதை பதைத்தேன்
ஏதுயினிமேற் சகியேயென்றவளைக்
கட்டிக்கொண்டதாஞ் சுவைத்தேன்-அவர்
யென்னநினைந்தாரோ முன்போலசுகித்தார்
பன்னும்சுப்பராமன் பாடிப்பரவியும் (அன்)

௫, பதம்-இ-ம்-பந்துவராளி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சூதுக்காரகள்ளியென் றவளைநான்சொன்னால்
சுருக்கென்றுமக்கேன் வருகுதுசாமி

அநுபல்லவி.

ஏதவள்மீதிலுமக் கித்தனைப்பிரமைசீலரோ
வேதபுரிவைதீசர் பெற்றபாலரோ
ஆதிநாளையிற்றானே தெரியுமுமதுசொந்தம்
ஐயனேமெய்யனே பன்னிருகையனே (சூது)

சரணங்கள்,

சித்தமெல்லாந்தெரிந்தது யின்னங்காணவேணுமோ
யித்தைவிடக்கைப்புண்ணுக்குக்கண்ணாடி யின்னம்வேணுமோ
பத்தாமில்லையுனக்குநா னெத்தனைசெய்தாலுமென்மேற்
பத்தியில்லாமலேபோச்சே வித்தைபடிக்கிறீர்போம்போம்
மெத்தமெத்தயித்ததியிற் சிற்றடிபிடிக்கவோநான்
சித்தத்தினிலும்மைவிட யித்தனைமீதில்லையென்று
சிந்தனைசெய்யாதேயு மந்தமிகுங்கந்தனே (சூது)

சிலபேர்சொல்லுவார்கணன் கலைப்பாரொன்றிருந்தேன்
புலந்தெரிந்ததுசுவாமி மிகவுகமகிழ்ந்தேன்
அலுப்புக்காற்றுமல்வந்து சலிப்பாய்ப்பேசுரீர்போம்போம்
மலைப்பவள்நானல்ல மாதர்போலெண்ணாதீர்நீரும்
அலைகடலாழமிவ் வளவென்றுசொல்லுவேனான்
கலப்புயிராமலொரு வருக்கும்வாராதுரோஷங்
கங்காளனருள்புதல்வா சிங்காரவேலாமுதல்வா (சூது)

என்மனம்போலவருவிக்கு முன்மனமென்றிருந்தேன்
மன்மதன்செய்துயர்க் கிடமில்லையென்றுபரிந்தேன்
அன்புக்குக்காலமாயிது யின்பந்தந்திடும்வேலரோ
இன்பமிகுஞ்சுப்பராம னிசைக்குவநுகூலரோ
முன்புநான்சொன்னசொல்லெல்லா முண்மையேமண்குதிரை
யை, நம்பியாற்றிலிரங்கிய கதைபோலாச்சுதிப்போ
நாதனேநீதனே ரஞ்சிதவிநோதனே (சு)

—)♧(*)♧(—

௬, இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

தானேவருகிருரோ - நான்வரவோவவளைத்
தையலேகேட்டுவா போடி

அநுபல்லவி.

தேனார்மலர்ச்சோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமாரர்
திருமயின்மேற்பவனிவரு மயிலேந்தும்வீரர் (தானே)

சரணங்கள்.

காமப்பூதம்வந்து தேடித்திரியுதடி
கடிமலர்களைவாரி வாரிச்சொரியுதடி
ஆமடிகணவன்மே லாசைவருகுதடி
யந்தரங்கமெல்லா மவற்குத்தெரியுமடி (தானே)

அதிமர்மஸ்தானத்தி லீரித்திருக்குதடி
யழகியகொக்கைகொண்டும் பாரித்திருக்குதடி
பதரியென்மனமிகப் பூரித்திருக்குதடி
படுக்கைவீடுஞ்சிங் காரித்திருக்குதடி (தானே)

தெளிந்தநெலவும்பட்டம் பகற்போலெரிகுதடி
திக்கைநோக்கியென்னிரு புருவநெறியுதடி
களிகொள்சுப்பராமன் கவிக்கேயுருகுதடி
கண்கள்சொருகியொரு விதமாய்வருகுதடி (தானே)

—)♧(*)♧(—

௭, பதம்-இ-ம்-கல்யாணி - தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

தையலேயுன்னை-நினைந்து நினைந்துருகித்
தயங்குறனடி மானே

அநுபல்லவி.

வையகம்புகழ்ந்தோங்கும் வேளூர்தனில்மருவு
மையன்முத்துக்குமாரனுய்யா மையலினின்றுந் (தை)

சரணங்கள்,

மேட்டிசரசகண்ணூட்டி வதன்வாழிடங்
காட்டிசுகங்கொடுத்துப் போட்டிசெய்யலாமடி
தாஷ்டீகக்காரிமலர் சூட்டியலங்கரித்து
வீட்டிலிந்தக்ஷணமே கூட்டிவரச்சொல்லடி (தை)

வைஞ்சிமிகுவுன்னத ரஞ்சிதக்காரியென்று
செஞ்சிமுத்தந்தாவென்று கொத்துஞ்சுரானடி
பஞ்சவர்னக்கிளியே தஞ்சமென்றுமூனது
நெஞ்சமிரங்கில்லையே கொஞ்சமாகிலிமிளந் (தை)

நாடியுருகும்வேளை மோடிசெய்யலாமடி
தேடிக்கல்யாணிராகம் பாடிசுப்பருமனல்
வேடிக்கையாகவிளை யாடிக்காந்யேனுடன்
கூடிக்கலந்தணைய வாடிசமயமிளந் (தை)

அ, பதம்-இ-ம்-கல்யாணிதாளம்-ஆதி,

பல்லவி,

மருந்தல்லவோயிந்தவிதஞ் செய்வதுவீண்
வார்த்தையேண்டி வளர்க்கிறாய்

அநுபல்லவி.

திருந்தும்வேளூர்முத்துக் குமரேசனென்றெவற்குந்
தெரியாதோவுனக்குந் தெரிந்தேயிருக்கும்போடி (மரு)

சரணங்கள்,

மிதமில்லாப்பேச்செல்லாம் பேசிபேசியிப்போது
வெல்லபேச்சு பேசவந்தாபோதும்
எதிரொன்றில்லாச்சன்னதம் வந்தல்லவோவிட்டது
இக்கணத்திலதைநீக்கும்வகைசெய்ய பக்குவமல்லடிசக்களத்தியிட்
ட, அதட்டியதட்டியென்னை யவர்சொன்னவார்த்தையு
மவனாத்தப்பிதமாக யான்சொன்னவார்த்தையுஞ்
சதிகாரியென்றுநான் சொல்வதுமேச்சு
சட்டப்பேச்செல்லாங்கிட்டிச்சொல்லவந்தாய் குட்டிசுவரினில்மு
[ட்டவெள்ளெழுத்தோ

கொல்லற்தெருவிலூசி விற்கக்கொள்ளுவாருண்டோ
குதிக்குமுய்வீணையிங் கென்னகுறையைக்கண்டோ
மெல்லிநல்லாயவற்கென் மீதுவஞ்சமேதடி
விளம்புஞ்சுப்பராமன்தமிழுக்கருள்சில - னுளம்புகுந்துறையக்கொ
[டுத்துவெய்யகோல

கூ, இ-ம்- கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சகலமுந்தெரிந்தநற் சரசகிரீடிபோல
ஜாடைகளேன் காட்டுரீர்

அநுபல்லவி.

ஜெகம்பணிந்திடும்வேளூர் முத்துகுமாரசாமி
சித்ரப்ரமைகொண்டு மெத்தவவளைக்கண்டு (சக)

சரணங்கள்.

ஆசையின்னவிதமா யிருக்குமென்றேயறியாள்
அனங்கன்கணைதன்மார்பி லடறச்சகித்தறியாள்
பூசுங்களபங்களைப்பூசியுமறியாள் பூவின்மணமுமறியாள்
ஈசன்மகனேநீர் பேராசைகொள்ளுகிறீர்
எருக்கவலின்சுவை தெரியுமோதுள்ளுகிறீர்
வாசவனுலகத்தி லிருக்கும்ரம்பையைப்போன்
மனத்திலெண்ணுரீரோதோ வாய்க்காச்சரக்கைபோல (சக)

விரணசாலியைப்போற் கின்னரிமீட்டுகிறீர்
வேம்புகரும்பாகுமோ வீண்ப்ரமைகாட்டுகிறீர்
பதங்களைப்பாடிவித்தையை யிங்கேகாட்டுறீர்
பாவிடைபோற் பாராட்டுறீர்
புதுமையாயிருக்குதே நீர்செய்வதென்னபத்தி
புலிபசித்தாலும்புல்லைத் தின்னுமோசொல்லும்சத்தி
கதைபடிக்குநீரிந்த ப்ரமையாமோவுமக்குநற்
கனியைத்தின்றிடும்வாயாற் காயைத்தின்னலாமோ (சக)

சொல்விநோதத்திலோ குணத்திலோபணத்திலோ
சூதயுக்திதனிலோ சொன்னபிநயத்திலோ
கல்வியிலோதிறங்காட்டும்-வல்லமையிலோகவிகற்பனையிலோ
சொல்லுமையாநீராசை கொண்டவள்ளலேலோலா

சுப்பராமன்தமிழுக் குதவுஞ்சுகுணலீலா
மெல்லியவளிடத்தி லிருக்கின்றகூதெல்லா
மேவினற்றெரியும்போ-மியான்சொன்னசொலலெல்லாம் (ச)

—*—*—*—

௰, பதம்-இராகம்-சுருட்டி- தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

கள்ளச்சிறிருப்புகொண்டுமெள்ள யேய்க்கவந்தீரோ
கடையைக்கட்டும் நடவாது

அநுபல்லவி.

வள்ளமறைமலர்த் தடங்கள்சூழ்வேளூரின்
வாசரோமாரன்மலர் வாளிதடுக்கப்போமோ (கள்)

சரணங்கள்,

ஆணைசிகப்புயென் றுதுமபஞ்சாங்கஞ்சொல்லும்
அவளைத்தலைமேல்வைத்து வாடினுலும்நீர்செல்லும்
நானுமக்குப்பார்வையோ வளக்குறீர்தில்லும்பில்லும்
நாடறியாதோதேவரீர் தந்திரந்தூரகில்லும் (

திருடனுமாகிப்பின்னும் விளக்கைபிடித்தாற்போல
திருக்கூத்தெலாநடித்துச் செருக்குறீரொருக்காலே
கருங்காக்கையேறிப்பனங் காய்விழாதுமண்மேலே
கருத்தில்நீர்நினைந்தவை முடிக்குமெண்ணத்தினாலே (கள்)

காதினிலோதவந்தீ ரறிவேனிந்தசூது
கம்பமொன்றிரண்டானை கட்டுவதோதகாது
சேதிசக்களத்திக்குத் தெரிந்தால்மனந்தாளாது
செப்புஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க் கருள்வோயுமக்காகாது (கள்)

௰௧, பதம்-இ-ம்-வசந்தம்-தாளம்-திஸ்கரதி

பல்லவி.

அவளைப்போற்கிடைக்குமோ-யெனக்குயென்
ஞசைக்கிசைந்தகண்ணள னடி

அநுபல்லவி,

குவலயம்புகழ்வேளூர் முத்துக்குமாரசுவாமி
குணமொன்றும்போதுமே பணமென்னத்ரணம்பெண்ணே ()

சரணங்கள்.

அருமையாவேனைவாவென் றழைப்பதுபோதுமே
யரவிந்தமுகத்தைப்பார்த் தாலும்பசிதீருமே
யரியசுரதலீலை நடத்துகினறவிநோதா
யாருக்குக்கிடைக்குமிவ் வம்புவிமீதுமானே (அவ)

எத்திக்குந்திக்கும் புகழ்மாரனுக்கெதிரா
யின்னொருவரைச்சொல்லப் போமேவாடியனமே
சற்றுநேரங்காணவிட்டாற் றேணுதெல்லாந்தோணும்
சர்வஜீவதாரனெனுஞ் சரசசிலையைப்போர்தத (அவ)

பத்தன்சுப்பாமன்சொலுந் தமிழ்மேலதிகமோகம்
பண்ணவர்திலகன்கற்ற விதனதகளுடனேகம்
எத்திசையினுமோங்க வென்னுமான்செந்தசம்பாவம்
யேந்திழையேயென்சொல்வே னெண்ணற்காமப்ரவாகம் (அவ)

மஉ, பதம்-இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மாமையல்பெருகுது-சமயமடாயென்னை
மருகவென்னடாமோடி

அநுபல்லவி.

காமருவுசோலைசூழ் வேளூர்முத்துகுமார
கண்ணியனேயெந்தன் தண்ணியனேயெனக்கு (மாமை)

சரணங்கள்.

மதனகலையறியுஞ் சதுராயுனைநான்றேடி
வாடிவருந்துவதோவுண் டையோவொருகோடி
மிதமில்லாக்கலவிரு னிதமும்நான்விளையாடி
மேதகுதிரையேகாம் க்கு சீதமென்பலர்சூடி (மா)

அங்கமதுபதறிக் கொங்கைவிம்முதேசாமி
ஆசைமிகவுங்கொண்டு னருளடாநான்காமி
செங்கைமதனன்கணை பொங்கிவருகுதஜாலஞ்
செய்யவிதுவேயல் கயுவோசொலாயெனக்கு (மா)

சந்தம்பணிசுப்ப ராமனுக்கருள்தியாகா
சகியுங்கனலதுபோற் ருவுதுபார்யோகா
எந்தவிதஞ்சகிப்பே னெழிின்வேலேந்துமநேகா
யினியாகிலுந்தயைசெய் யெனக்குகந்தவைபோகா (மா)

—(*)—

ய௩, பதம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்ஆதி

பல்லவி,

அவளிடத்தினிற்றுனே - சுகமாகவாழ்ந்
தனுபவிகட்டுந்தேனே *

அநுபல்லவி.

எவளிட்த்தினிற்கூடி யிணங்கிறுலுஞ்செம்பொன்
யிட்டமில்லாதபோதே வோட்டப்போருள்பூமாதே அவ

சரணங்கள்.

மூன்றுதினம்பொருந்தி வாழ்த்தாலேயவளண்டை
மடிப்பேனுள்ளங்கையிற் சமர்த்தாயொன்பதுகொண்டை
தோன்றுதோவவற்கிவ ளவளைப்பாற்கிலும்பண்டை
தோஷகர்யநமக்கேண்டி யிரவும்பகலுஞ்சண்டை (அவ)

வேண்டாமென்பவர்தங்கள் கழுத்தின்லிங்கத்தைக்கட்டி
வைத்தாலெத்தனைநா ளிருக்குமிதுவேகெட்டி
ஆனலழகனென்பா ரனமேயதுகெட்டுது
யன்றுபிடித்தசனி யின்றுநம்மைவிட்டது (அவ)

எல்லாந்தெரிந்தநங்கை யென்றவளோநாடியே
யிகத்திற்கும்பரத்திற்கும் மின்பசுகந்தேடியே
வல்லமையாககுப்ப ராமன்பதம்பாடியே
மண்ணுலகினில்மிக மகிழ்பெறவேகூடியே (அவ)

ய௪, பதம்-இ-ம்-அடாணு-தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

சிறிக்கிமயக்கங்கொள திரிகிறீர்போம்சாமி
தினந்தினமுமலேந்துவீணாய்

அநுபல்ல

சிறிக்கிமயக்கங்கொண்டு பணமெ... திரிகிறீரடிக்கடி
சிறிக்கியினிலும்வெகு ...யென்றேநினைந்து

தருச்குட்செழிக்குங்திருக் கைக்குமரோசனே
சாதனைக்கள்ளிகள்சொன்ன போதனைக்குள்ளகப்பட்டு (சிறி

சரணங்கள்.

கட்டழகிகிடையாளோ சலந்தணைய
காசினியி லுமக்கு-வெகு
கண்யமறிந்திட்ட வபிநயசுந்தர
காமாதியோ தமக்கு
இஷ்டமென்னகொண்டீரோ வவளுடையயிஷ்டத்துக்
கிட்டப்படியாய்ச்சட்ட திட்டமதாய்செட்டி
செட்டிவும்மைப்போலே புருஷரைக்கண்டதில்லை
செட்டிக்காரிதினமுங்கரி சட்டிசுரண்டியமட்டி (சிறி)

கருவிழிகளிரண்டும் மூலகினிற்கிடையாத
காமகிரக் கரிவண்டோ-வெழிற்
காட்டுமதிமுகத்தில் வாட்டமில்லாதவிதழ்
கறுத்தபவழத் துண்டோ
மருதமலற்செண்டோ கும்பஸ்தனமிரண்டும்
மதுவுலாவுமவள்வார்த்தை யெனனகற்கண்டோ
பருவத்திலிரதியோ வயதுபன்னிரண்டோ
பருத்ததுடையிரண்டும் பண்பாம்வாழைத்தண்டோ (சிறி)

நாளைத்தெரியுமவள் நலமுங்குலமுமிப்போ
நான்சொன்னாற் றெரியாது-எட்டி
ஞலுஞ்சிகைபிடித்துக் கொண்டுடுத்தெரிவில்
நன்றாய்வருவாள் மாது
சேளும்வுமக்குத்தகுவோ வவளுடனேநீர்
கிட்டிநெருங்குவது சட்டழகிகேசரியோ
வேளைப்பழிக்கும்வடி வேலரோயென்னபுத்தி
விந்தைசுப்பராமன்சொல்லை மறந்துதெருக்கள்சுத்தி

———(*)———

ஒரு, பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

குயிலனமோமயிலனமோ-கூடிக்கொண்டுமஞ்சள்
குளிக்கிறதைக்கண்டுபரிமளிக்குதெந்தனெஞ்சம்

அநுபல்லவி.

கையிற்கதிர்வேலுடைய கண்ணியனூர்குளத்திற்
காமரசமேமயிலே கற்பகமேஒப்பிலாத (கு)

சரணங்கள்.

புன்னைகள்சூழ்தடமதனிற்   பெண்களொருபக்கம்
புத்தமிர்தகலசமுறும்   பூவையரோர்பக்கம்
தனனிச்சையாயவரவர்கள்   தனித்துவிளையாடையிலே
தங்கவளைச்செங்கையினாறகொங்கையைமறைத்துக்கொண்டு()

எத்தனைபூசாபலன்கள்   செய்தனடிபெண்ணே
யேந்திழையேவன்னவரைப்   பார்க்கவுநான்கண்ணே
சித்தாடைக்காரியர்கள்   செய்தவிந்திரசாலம்
செப்பவுமென்றராமுளதோ   சேயிழையான்கண்டசுகம் (கு)

தாராவுமயிலினமும்   தாமரைப்பூமேலே
தாவிததாவிவிளையாடி   சண்முகனைப்படித்து
நீராடுக்கரையிலிந்திர   நீலசேலையுடுத்தி
நிற்கையிலேபக்கமதி   லக்கரையாய்ப்பார்த்தவெனது (கு)

==(*)==(*)==

௰௬, பதம்- இ-ம்-பரஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மதப்பயலேகணைபெய்யுரா-யெந்தன்
மன்னன்வரட்டும்புத்தி-சொல்லுறேன்

அநுபல்லவி.

அதிசுந்தரவடி   வேலனைமிகநண்ணி
யடுத்தவளென்னைப்   பாராமலோராமல்(மத)

சரணங்கள்.

திங்கட்குடையுந்தென்றற்   றேரும்-வளர்ந்
திசுழுமகிழமலர்த்   தாரும்
செங்கரத்தினிலுள்ள   கருப்புவில்லைவளைத்து
சிகரியொத்ததனமேற்   குறிப்பாய்க்கண்ணூட்டுராய்(மத)

ஆசைக்கணவனில்லா   வேளையில்-உனது
மீசைமுறிக்கிக்கொண்டேன்   துள்ளுராய்
ராஜராயிருப்பவ   ரிப்படியுஞ்செய்வாரோ
நாயகனில்லாவீட்டில்   ராவில்லவந்துவஞ்சாமல்(மத)

அங்கம்பதற   வாசைவளர-உந்த
னட்டமெல்லாஞ்செய்யுரா   யென்வளைசோர

மங்களமாய்ச்சுப்ப ராமனையாளும்வடி
வாளழகனைச்சேர்ந்த வஞ்சியென்றேயெண்ணுமல்

௧௭, பதம்-இ-ம்-சாரங்கம்-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி,

உம்மைப்போற்சமர்த்த-ரொருவரையுங்காணே
மூபசாரவார்த்தையேன்சும்மா

அநுபல்லவி,

செம்மையோர்புகழ்ந்தேத்தும் வேளூர்முத்துக்குமார
தேவாதெய்வகுஞ்சரி யோகமகாநுபாவா (உம்)

சரணங்கள்,

ஆதியில்வந்தடி மானே-யுனக்
காசைக்கணவனினி நானே
பேதமாயெண்ணாதே தேனே - என்றும்
பேராசைகொண்டிருந் தேனே
காதகர்போல்வந்து கவைதீர்ந்தபின்மெல்லக்
கதவைத்திறந்துகொண்டு கம்பிவாங்கிவிட்டீரே (உம்)

சரிகைசேலையொட்டி யாணம் - தைத்த
சாதாரவிக்கைக்கலி யாணம்
வரும்போதணியுமிரத்தினப் பூணும் - எனக்கு
வகைவகையாய்த்தரல் வேணும்
தரல்வேண்டுமென்றுநான் சரத்திற்கேட்கும்போது
தடையோவுனக்கென்று சற்கணாக்கஞ்சிவார்த்தீரோ (உம்)

இத்தனைஜாலங்களுந் தில்லும் - சாமி
எங்கேகற்றறிந்தீரோ சொல்லும்
சற்றேயெட்டியிருந்தா லாமோ - நம்பிய
தையலற்காசைசொல்லப் போமோ
பத்திசெய்சுப்பராமன் பதத்துக்குகந்தகோனே
பண்டுசொன்னதைஇன்று பாவித்திடுஞ்சீமானே (உம்)

௧௮, பதம்-இ-ம்-தன்னியாசி-ஆதி-தாளம்,

பல்லவி,

தேடிசிநேகித்தநாள்முதலாய் மோடிசெய்யாமலே
வேடிக்கையாகவேகூடி யிருந்தறியேனட்சாமி

அநுபல்லவி,

ஆடும்மயின்மேல்விளை யாடும்வேளூர்க்கந்தனே
யாசைகொண்டுநீமக ராஜனென்றுமப்போதே(தே)

சரணங்கள்,

எத்தனைநாளாயோசித்து சித்தமுந்தன்மீதில்வைத்து
கற்றவித்தையைக்காண்பித்து நித்தமுமனுபவித்து
மெத்தவுஞ்சுகம்பெறலா மென்றுநானுபசரித்து
சித்தஜனூலைப்படித்த யெத்தனென்றேயான்ப்ரமித்து(தே)
என்னைநொந்துக்கொள்ளவுனக்கன்னீதஞ்செய்ததுவென்ன
கன்னிவனைதபொல்லாதெந்தன் மன்னவாஜெகப்ரசன்ன
பன்னுமாரன்வந்தெதிர்த்து வன்னீதஞ்செய்ததுமென்ன
உன்னதிளக்காரங்கண்டாலென்னையேய்க்குமுன்விற்பன்ன(தே)
என்றைக்காகிலும்வந்துநீ பன்னுமதாஞ்சுவைத்து
சன்னத்தில்முத்தங்கொடுத்து மன்னுந்தன்வனைப்பிடித்து
நன்னயமாய்சுப்பராமன்சொன்ன பதத்தைப்படித்து
வன்னமேயென்றுதுதித்து பன்னூல்களைவிரித்து(தே)

௰௬, பதம்-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி,

ஆரென்றுமிரட்டுறீர்சாமி-எனக்
காசைவார்த்தைசொல்லியென்னைமோசஞ்செய்ததுமல்லாம
[ல்

அநுபல்லவி.

நாரணன்மருகனேமுன் கடனுக்கொருதிரம்
நடத்தைதெரியாமலே மேவிக்கொண்டேன்
பூரணமோபுண்ணியமோ செல்வமுத்துக்குமாரரே
யெப்போதும்போதுமும்முறவு தாருங்கைமேற்பணத்தை(ஆ)

சரணங்கள்,

கொத்துவடமுத்துச்சரங்கொப்புந்தாரே னென்றுசொல்லிக்
கொஞ்சிக்கொஞ்சியென்னுடன் கொண்டானடித்திர்-எனது
கொவ்வையிதழைக்கடித்து கொங்கையழுந்தப்பிடித்து
செவ்வியகன்னத்திலெவடுக் [illegible]கடித்து
எத்தனைசெய்தாலுமுனக் கத்தனைக்கிடங்கொடுத்துங்
கர்த்தனென்றெண்ணினேன்வெகு பத்தியுடனே

நித்தமித்தங்கடனுக் கொருத்திவருவாளோபோம்
எத்தியெத்தியென்றைக்குமுக்குத்தித்தாரேனென்றுசொல்லி (ஆ

வேணுப்பொலிருந்தாம்சொன்ன நாணயப்படிசெலுத்த
வேணபடிநடத்த லெனக்குச்சம்மதியான்
வெறுப்பாய்பேசினேனென்று யெண்ணினாலுமெண்ணுஞ்சும்மா
வேசையற்காசைகாசுமே லலலவோசாமி
தோணுமலனுதினமுந் தொந்திரவுசெய்கிறீர்
துரையென்றுலெனக்கென்ன தூரமிலலும்
ஆணுவமாய்ப்பேசுகிறீ ரையனேபன்னிருகையனே
யாணையிட்டுவடிக்கடி இல்லுபில்லுமாகச்சொல்லி (ஆ)

வல்லமைநடவாதிங்கே கொல்லத்தெருவினிலூசி
சொல்லுமத்தன்மைபோல்வார்த்தைசொல்லிநிற்குறீர் இந்த
கல்வியெல்லாம்நான்வெகுயாய்ச்சொல்லி வைத்தபேருக்குண்டு
கையிலில்லாதவன்போல வேஷம்போடுகிறீர்
முல்லைமலரைசூநட்டிக்கன்னத்தோடு கன்னம்வைத்து
முத்தமிட்டுமனப்பாற் குடிக்கமேவுறீர்
இல்லாதெல்லாஞ்சொல்லி யென்னையல்லற்பணணவந்தீர்காணு
மல்லும்பகற்சுப்பராமனன்பாய்ப் போற்றிடும்வேலரோ (ஆ)

===(*)===

உ௰, பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

மானேயங்கேபோனவகையென்னடி-பொல்லா
வம்பனிருக்கிற செம்பொன்மலைக்குள்ளே

அநுபல்லவி.

வானோர்புகழுஞ்சேனா பதியாஞ்சுப்பிர
மணியன்பலவந்தம் பண்ணுகிறுப்பானோ (மா)

சரணங்கள்.

அம்புவிழிமடமானே யுனக்கிது
யார்செய்த தூதடி-மூழு
வம்புகளுங்கொண்டதெம்புகளும் வந்தமார்க்கம்தேதடி
கும்பஸ்தனத்திலிளம்பிறைபோலக் குறிகள்மிகத்தோணுதே

கும்புகள்கூடி யிடும்புகள்பேசுர
கோலங்கண்டாயடி நீவியேநான்பெற்ற (மா)

ஜாதிப்புநுகும்பன்னீருநதிமிர்ந்த ஜவ்வாதுவீசுதே-யுனக்
கேதுக்கிப்படி துற்புத்திகள்வந்ததென்றெந்தன்வால்க்கூசுதே, நடு
வீதியினிற்பெண்டு பிடிப்பதவனுக்கு
விர்த்தியென்றெங்கும்ப்ர சித்தந்தெரியாதோ
ஜாதிக்கில்லாத்தொழி லேதுக்குவீணிலே
தானடங்கத்தன் குலம்விளம்புமடி (மா)

வண்டாடுஞ்சோலைத்திகழுங் கொன்றைக்கொடிவாழு
குணசீலன்நாளிங்-தெண்டிரைசூழ் புவிதொண்டர்வி
னைகளைத்தீர்க்கும் வடிவேலன்கொலு
தண்டமிழோர்துதிக்குஞ் சரத்துக்கன்பு
தந்தமணாளன்தண்ணரு மலர்த்தாளன்
ஒண்டொளியேகடி கண்டுருசிகொண்டு
ஆரார்நகைக்க வுடலெடுத்தாயடி (மா)

———+———

உக, பதம்- இ-ம்-அடாணா-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருந்தவருந்த-யென்னடாசாமி
வலியமோடிசெய்குறாய்

அநுபல்லவி.

கருந்தடங்கண்ணி யுமையருளிய
கந்தனென்றேசிந்தை யுந்தன்மீதிற்மொண்டு
தினந்தினங்கோடி நமஸ்காரங்கள்பண்ணித்
தேவாதிதேவ சகாயனென்றேயெண்ணி (வரு)

சரணங்கள்.

உம்மைப்போற்புருஷராரிங்கெனக் கொருவருமில்லையோ
மனதுண்டோயில்லையோவதனையெனக்குகந்துச் சொல்லையோ
பொன்னையெனக்குள்ளகட்னுக்களித்துப்போனுமென்ன 'தொல்லை
யோகுடிபோகச்செய்துவைத்தயெனக்குமுனக்கும்பொருத்த தில்
லையோ

மன்னவனென்றுன்னைமையற்கொள்வா ரில்லை
வழிமறித்தேமடியைப் பிடிப்பாரில்லை

யென்னசொன்னாலுமுன் மனமதிரங்கிலே
யெனக்கிங்கிருப்பதுவோ ராயிரந்தொல்லே (வா)

முன்னளந்திட்டநாழியினிவந்து பின்னுமளப்பதோடாசொலு
மோகனக்கல்லென்றாலும்பளுவேறினால் ரெண்டாய்பூறியுமடா
நன்னயக்காரனென்றவென் சொன்மாறினால் நாணயம்போகுமடா
வினி, நாளுக்குநாள்முழுச்சந்திரனானாலும் நன்றாக்குறையுமடா
பன்னப்பன்னப்பழங் கதைபடிக்கிறாய்
பட்சமவள்மீதிற் கொண்டுதுடிக்கிறாய்
இன்னம்வீணாய்மனப் பாலேன்குடிக்கிறாய்
இருக்குமிஷ்டத்தை யேண்டாகெடுக்கிறாய் (வா)

பூனைகட்டுந்தொழுந்தன்னில்வந்துமத யானையைக்கட்டினீரோதாகம்
புசிக்கக்கிடையாவகையறிந்தே பொற்கிணரொன்றுவெட்டினீரோ
பானைக்களவுகொண்டேயமுதவெகு பண்பாய்க்கொட்டினீரோ
பரவசஞ்சொன்னபடிநடந்தவளைப் பண்பாய்கிட்டினீரோ-முன்
வானவர்கள்புகழ் வள்ளிமணாளனே
வாணனெனப்பெயர் கொண்டகுணாளனே
தேனுலவுஞ்சீர் கடம்பணிதோளனே
ஸ்ரீசுப்பராமனுக் குதவுந்தயாளனே (வரு)

உஉ, பதம்-இ-ம்-தோடு-தாளம்ரூபகம்.

பல்லவி.

மோகப்பகட்டுக்காரி-மோகவலைகுட்சிக்கி
முன்னாளிருந்தபிரீதிமறந்தீரோ *

அநுபல்லவி

ஜெகம்பணிந்திடும்வேலனார் மூத்துக்குமாரசாமி
சித்தர்தெரியாமலெந்தன்சித்தத்தைகொடுத்தேன்சாமி (மோ)

சரணங்கள்,

நாணிப்போதவளுக்குஞ் சரியாமுன்
நாளையின்வேண்டியிருந்தது முரியா
ஏனுமக்கிந்தமகிட்சி கிலேயா-உமக்
கிருக்கத்தெரிந்ததுந்தோ மலேயா

வானவருலகின்வாழு மேனகைபோலவென்றெண்ணி
விண்ணிலென்னேரமுமவள்வீட்டில் விற்றிருக்கின்றீர்சாமி
காணுவதோவரிதாச்சு காணியாட்சியவளாச்சு
ஏனெந்தனுடன்வீண்பேச்சுயிருந்ததய வெல்லாம்போச்சு(மோ)

என்னைவிடவுமக்கவ ளழகா-நீர்
யென்னநயங்கண்டுகொண்டீர் முறுகா
என்னேரமுன்னைநானினைத் முருக-நீர்
ரிப்பகுயுமவிடலாமா சருகா
மன்னவனேயுனக்குநா னென்னகுறைசெதேய்ன்வீணு
யன்னீதஞ்செய்தீரோ கன்னிவதைபொல்லாதல்லோ
சொன்னசொல்லைதப்பிவிட்டுச் சூதுக்காரியென்றுசொல்லி
வுன்னிடமனதுங்கெட்டு யென்னைநட்டாத்தில்விட்டு(மோ)

சுந்தரமயில்மேல்வரும் வேலாயுதன்
சுப்பராமன்தமிழ்க்கது கூலா
சந்திரவதனவள்ளி லோலா-சாமி
சகலபுவனபரி பாலா
வுந்தனதுயிதய மித்தவிதமாகுமென்று
யெந்தனுககுத்தெரிந்தா லனைந்துவுன்னைச்சேருவேனே
கந்தரோசதிபொல்லாது காமத்துரோகம்வீண்போகாது
வந்தாலுமனம்வொவ்வாதுன் வஞ்சகந்தான்மறவாது

உரு, இ-ம்- ஆகிரி-தாளம்ஆதி,

பல்லவி,

சிந்தைவாடுதே-யுனை- நினைந்துநினைந்து
சிந்தைவாடுதே *

அநுபல்லவி,

சிந்தைவாடுதுந்தன் சந்திரவதனந்தேடி
யந்தரந்தனினின்று வாடுங்கொடியதுபோற் (சிந்)

சரணங்கள்,

நொடிப்பொழுதோதோணுது நூறுயுகமாக
விடியவிடியுமட்டும் விழித்திருந்து
வடவாக்கினியோபெரும் வாடைக்கனலைவீசு
கடலிற்றுரும்பதுபோல் மடலுக்குள்ளேதிரோகம்
கனிவண்டுபாடவே களைவந்துசோரவே
வுடன்பெருமூச்செரிந்து மையல்நீச்சுகாணவே

படியிலெலனவிதித்த பாவிதெய்வத்தைநொந்து
தடத்துத்தாமரையிலைத் தண்ணீர்போற்றவித்தெந்தன் (சிங்)

பன்னீர்வென்னீராப்போற் பற்றுதுமாமோகச்
சன்னதந்தலைச்சுற்றி யாட்டுவதுமல்லாமல்
வர்ன்னக்குயில்கூவ மாருதன்கணைதாவ
வன்னமுமருந்தாமற் சொன்னதும்பொருந்தாம
லாசையாகவேகூடி நேசனேவாடி
இந்நேரமதில்மதன் கணைதொடுத்தெய்யவே
சன்னதமருந்திந்தச் சமயத்தில்வராவிட்டால்
என்னசெய்வேன்காட்டி லிணைபிரிந்தழான்போற் (சிங்)

மலரணைமேலிருவருங் கூடியொருமையாய்
நிலையாதகொக்கோக நிலையதனையறிந்தும்
பலபலவிதமாகப் பரிமளகஸ்தூரி
கலவைப்பொடியையூசி சலவைத்துயிலால்வீசி
கருணைவகையறிந்து சுரதவகைபுரிந்து
கலிவாயிதழைத்தந்து தனதாய்முறையைக்கொண்டு
நலஞ்சேர்சுப்பராம னயந்துரைக்குமுதகையனே
நாடியுமினிங்காத நலத்தான்மிகமெலிந்து (சிங்)

உச, இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

கையினில்ரொக்கப்பணமுங்கேளடி-கடன்சொல்லவந்தாற்
கதவைச்சாற்றித் தாளைப்போடடி.

அநுபல்லவி.

தையலரோம்ப ஜாதித்தொழில்வித்தை
தாய்க்கிழவிசொல்லைக் கேட்டுக்கோ
ஐயனென்றுலென்ன வப்பனென்றுலென்ன
வாறுமுகமுத்து வேலனென்றுலென்ன (கை)

சரணங்கள்,

மஞ்சள்சிலவுகோ ணாந்துபொன்கேட்டுக்கோ பாக்குவெற்றிலை
வாங்கித்தின்னவோணாந்துப்பொன்கேட்டுக்கோ
மிஞ்சிபிலிக்குவொன்பதுபொன் கேட்டுக்கோ பட்டுபட்டாவளி
வேண்டுமென்றேயெண்பதுபொன்கேட்டுக்கோ
வாகொற்றவர்நூறுபொன் றேடித்தருவாராகில்
மோகத்துடனேமேவிப் போகச்சொல்லடிமானே (கை)

வந்தவன்பின்னும்வந்தானென்றெண்ணிக்கோ - பணங்கொடாவிட்
டால், வஞ்சிநல்லாய்காலைமுடக்கி பின்னிக்கோ
எந்தவழக்குவந்தாலும் பயமில்லை
யிந்ததொழிலுக்குச் சூதுதானுமில்லை
யின்றைக்கொருநூறுபொன் ணெண்ணித்தருவாராகில்
நன்றுற்றவனிஷ்டம்போல் நடந்துக்கொள்ளடிமானே (கை)

பண்ணுவதானம்பசாதிக்கென்னவஞ்சமா பாவியொருமொந்தை
பாழிவினாக்குந்தண்ணீர்க்குத்தானென் பஞ்சமா
இணைஸ்தனங்கற் வயற்றில்விழுந்தபின்
எண்ணினவர்பின்பு யீவாரோசொல்மின்னே
பண்ணுலவுஞ்சுப்ப ராமன்பதத்திற்குப்
பாவித்திடும்வடிவேலனை சிலத்தவர்துதிசீலனே (கை)

உரு, பதம்இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே-சாமிநீரிப்போ
மருவாதிருந்தாலென்செய்வேன்

அநுபல்லவி.

வையகம்புகழ்வேளூர் முத்துக்குமரேசனே
மாதுகுறவள்ளி மகிழுஞ்சகதீசனே (மை)

சரணங்கள்.

மாரன்மலர்க்கணையென்மேற் றூவுதே
மாங்குயில்களுங் கூடிக்கூவுதே
பாரமாகுமென்றனம் விம்முதே
பாவிமதியுந்தணலாய்த் தாவுதே
கார்வளையுங்கலையுஞ் சோருதே
கங்குலொருயுகமாய் நேருதே
சீரூர்சக்கிரவாகாமுன் தேருதே
தெரிவையெனக்குமோக மீறுதே (மை)

பஞ்சணைமீதினில்விளை யாடி
பத்தன்சுப்பராமன்பதம் பாடி

ரஞ்சிதமாகும்நீரொணைக் கூடி
ரெண்டுதினமாகுதேயென் மோடி (மை)

உசு, பதம்-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

மானேயிவ்வேளையனை-மருவாவிடிற்சகியேன்
வாராயெனதுகண்ணே

அநுபல்லவி.

தேனார்மொழிக்குயிலே தெய்வலோகத்தமுதே
சித்தமெலியமன் மதப்பயல்வாட்டுகிறான்
திகழ்சண்பகமந்தார மிகச்செறியும்வனத்தை (மா)

சரணங்கள்.

இந்திரநீலமோசேலோ விருபுருவத்தடியி
லிலகும்விழிகளவை யாதடி
மந்திரகிரிபோற்றோன்று முலைமேலொளிதா
மன்னுங்கொவ்வைகனியோ வோதடி
சந்திரவதனமோடி சமயமிதல்லாவாடி
தக்கவர்நடத்துங் கொக்கோகவிதியின்படி
சாரடி-மையல் தீரடி-எனது (மா)

காதல்கொண்டேனுனது கனிவாயமுதருந்தக்
கருணைசெய்வாயடிவை தேகியே
மாதரொனுமின்களுண் மதியணையபொற்பாவாய்
வையமீதுண்டோவுன்போற் போகியே
போதாருந்தியைநாவாற் புளகித்திடவேநீவி
பொற்கலசமுகடு மழுந்தத்தழுவமுகம்
பாரடி-மையல் தீரடி-எனது (மா)

இன்னமுதேசிமாட்டி வெனக்கிசைந்தகண்ணாடி
யின்னந்தயவில்லையோ கூறடி
பொன்னேபருவமதிற் புணர்ந்தாலல்லவோசுகம்
பொற்கொடியேமனது தேறடி
தன்னந்தனியாய்காவிற் றயங்குவதென்னேமேவி
சந்ததம்பணிசுப்ப ராமன்தமிழுக்கருள்
சண்முகனெனச் சற்றுவரொணைமட (மா)

உஎ, பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்,

பல்லவி.

நேத்தாங்கிநேரத்திலே-நீராடுங்கரைதனிலே
நெருங்கியும்மைசாடைகாட்டியழைத்தவளாரையா

அநுபல்லவி,

நேத்தியாமயிலேறுங்கந்தா நீரவளுமெதிர்முழியாய்
நிற்கையிலே-சொக்கையிலே-பக்கந்தனி லிருந்தேன்(நே)

சரணங்கள்.

பச்சிளந்தேமற்படர்ந்த கிண்ணம்போலஸ்தனமும்
பவளவாயங்கருங்குழலுங் கபடமில்லாமனமும்
இச்சகத்திற்காணேனந்தலட் சணத்தைப்போலபெண்கள்
யிந்திரலோகரம்பையோபின் னெந்தவுலகரிவையோசாமி (நே)

முந்நாளிலென்னிடத்திற் சொந்தம்போலவந்து
முத்துமுத்தாயசரசமாடி மோகமதைத்தந்து
மன்னவாவுன்னினைவுகொண்டு வன்னங்கண்டொருமாதமுண்டு
வாருமையாவென்றுரையே நீருமையாவென்கவலை(நே)

பிள்ளைமதியுடையபெண்கள் பேதமையைக்கண்டு
பேருலகிலாட்கொள்ளுவார் புருஷரிதுவுண்டு
தெள்ளுதமிழ்சுப்பராமன் செய்பதத்துக்கருளுந்
திருவுடையோ-யினிசகியேன் சேவலங்கொடியுடையோய்(நே)

உஅ, பதம்-இ-ம்-பிலஹரி-தாளம்- ஆதி.

பல்லவி.

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடி எந்தன்சுவாமியை
கண்டுவுனையண்டினவ ளிரண்டாயிரந்திரமாகத்

அநுபல்லவி.

என்றைக்குமொருநாளையிற்கண்ட சீர்போலவேப்ர்மை
கொண்டுவருதினம்படு வண்டையிலேயிருந்தவ
ளொண்டுமாதமாகவிங்கு வண்டாழலேயிருக்கின்ற

மண்டலம்புகழுமுத் தண்டவடிவேலவற்கு (தெண்)

சரணங்கள்.

எப்போவருவாரென்றுநான் முப்பழம்பாலுந்தேடிச்
சப்ரமஞ்சமீதின்வைத்து சுப்பிரமணியதேவேயென்றுந்
தப்பாமலவர்சிந்தையை யெப்போதும்நினைந்திருக்க
தப்பிதமோவொன்றுமில்லை யிப்போதும்மறந்திருக்க (தெ)

நெஞ்சியிரமில்லாத பஞ்சமாபாவிமன்மதன்
பஞ்சபாணங்களாலென்னைக் கெஞ்சகெஞ்சவதைக்குறான்
அஞ்சாமற்பேசுகியின்னங் கொஞ்சநாழிவாராவிடிற்
வஞ்சியின்க்ஷேமமென்சாமி பஞ்சுபடுபடாமென்றுந் (தெ)

சித்தம்வைத்தேயொருமையாய் நித்தியமெனைச்சுகித்தோர்
நித்திரையிற்கண்டசொற் பனம்போலாச்சுதன்றேவுந்தன்
புத்திமோசமாச்சுதிங்கொ ருத்தரைநொந்தாவதென்ன
பத்தன்சுப்பராமன்போற்று முத்துக்குமாரசுவாமிக்கு (தெ)

உசு, பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி,

அழைத்துவாராய்சகியே

அநுபல்லவி.

ஆதிமூலப்பொருளே ளானசர்வேசனைக்
கோதிலாதநைகை வாழ்முருகேசனை (அ)

சரணங்கள்.

தழைக்குங்கடப்பமலர்த் தாரமுகனைப்புல்லி
தாராளமாயென்னுரை தன்பெறவேநீசொல்லி
இழைக்குமாரனென்னுமோ ரினிமைதங்கியவில்லி
எய்யுமலர்க்கணையா லுய்யமுடியாவல்லி
இதங்கொண்டுதழுவவன்பினொடுபல விதந்தங்குசுரவிந்தையது
செய்யயிருவருமொருமனதாகவேயிசைந்து - மருவவிதுகருணமா
[மெனமொழிந்து

(மஞ்சமீதினிற்பொருந்த)

மாசிலாநற்பர காசநீடுசப்பாமஞ்ச
வயங்குமுத்துப் பந்தலுநாட்டிய
முயங்குசித்ரக் கந்தர்வர்பூட்டிய (மஞ்)

மண்ணுடனேத்தையும் விலைகொளதக்கநிலை
கண்ணாடிகள்சித்தரப் படங்கள்மிகக்குலவு
மலர்மெத்தையின்மிசைச் சலவைச்சல்லாவிரித்து
பலவுச்சிதமிகு களபப்பன்னீர்தெளித்து
வாசமாலை விலாசநீடியே
தேசுலாவு முலாசமேதரு
வளமிகுந்தரதி மாரனுமதிசயிக்க
வளகைதங்கியகுபேரனு மனமபிரமிக்க (மஞ்)

(பஞ்சகச்யாவற்கவகைகளருந்த)

கொஞ்சிக்கொஞ்சிவெள்ளிலைக கொழுந்தின்சுருள்மடிக்க
கூடிப்பலலீலைகள் குறைவில்லாமன்முடிக்க
வஞ்சியேசுப்பராமன் வாழ்த்துந்துதிக்குகந்த
வானவர்போற்றுஞ்செந் தேனையிக்கணமெத்த
வகையெதுவோவதை நாடிக்கூடியே
ஜகமுழுதெங்கணு மோடித்தேடியே(மஞ்)

(*)

கூ௰, பதம்-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

அடிக்கடிகையைப்பிடிக்குறு ரிவராரடிச்சகியே
இவராரடிசகியே *

அநுபல்லவி.

செடிக்குள்ளேயொளித் தாலும்விடேனென்று
திடத்துடனெதிர் மடக்கிமடக்கித்
துடுக்குகள்பல தொடுக்குறார்மனஞ்
சோதிப்பதுபோலேபரி யாசத்துடன்வாதிட்டெனை (அடி)

சரணங்கள்.

தெந்தனமாயிவ ரெந்தனத்தைத்தொட்டுத்
தீண்டவுந்தான் தகுமோ-அவ
ரெந்தவிதங்கள்செய் தாலுமதற்கிசைந்
தென்னுளந்தான் புகுமோ
மந்திரத்தில்மாங் காயும்விழுமோ-வர
மாட்டேனென்றால்விட மாட்டேனென்றுயெந்தன்
முந்தாணியைப்பிடித் திழுக்கவுமிவ
ரெப்படிதொடவொக்குமோவதுசெப்படியிதற்கெப்படி (யடி)

சம்மதியாதபெண்களைத் தொடர்வது
தான்புருஷத் தனமோ-மன
ரம்யமில்லாவகை செய்வதுவேநல்ல
ராஜருக்கென்ன சனமோ
இம்மலர்ச்சோலையி லென்னவருத்தமோ
லெந்தனன்னையறிந்தாலாகுந் திருத்தமோ
நம்மையெவர்மதிப் பாரடியூரினில்
நாடிச்சொல்வேனிவ்வகை தேடிக்கொள்வார்பெருபகை அ

விருப்பமுள்ளவளா யிவர்கண்ட
வேளையிற் கூடாளோ-காலங்
கருப்பிணிச்சுகந் தேடுமோபற்றறுங்
காரியந் தேடாளோ
இருப்புத்தூணெசெல் லரிக்குமோ-நரி
எதிர்த்துச்சிங்கத்தை கெலிக்குமோகட்டை
நெருப்பையுந்தேனீ மொய்த்திடுமோவந்தி
நேரத்தினில்மோசத்தொழி லார்செய்பவர்பாரிப்படி அ

ருச, பதம்-இ-ம்-சாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

இதைவிட்டயின்னம்வே றேவேண்டுமோசாட்சி-ஒன்று
மில்லைமில்லையென்றுகோடிபரவசவெடுத்துரைக்குறீர்போம்போம்

அநுபல்லவி,

மதிதவழ்வேளூர்முத் தையனேயர்த
வஞ்சியுடன்கூடிக் கொஞ்சியணைதிட்ட
மைக்குறியுமஞ்சள் வாடையுஞ்சொல்லுதே(இதை)

சரணங்கள்.

எத்தனைசொன்னாலு மென்செவிக்கேற்குமோ
வென்னத்துக்குவீண் பேச்சு-அவ
ளின்னேரமெங்கெங்கே தேடுவாளோபாவ
மெழுந்திருநேர மாச்சு

புத்தியில்லாதவள் போலநீயொண்ணுகிறீர்
ேபாதிக்குறீர்மெய்போற் சாதிக்குறீரந்த
வித்தைதொழிலெல்லாங் கட்டிவையுமுந்தன்
மீதுநகம்பட்ட போதேதெரியாதோ (இதை)

நன்னயப்பேச்செல்லாங் கண்டதுதானிந்த
நட்பினிலேயின்பந் தருமோஎன்மே
ருட்டமதேனினி யாகிலுமுன்னுசை
நாயகியைப்போல வருமோ
வர்ணமயில்முருகேசரோ சாதிக்குறீர்தேவர்விணுக
வாதிக்குறீர்மெய்போற் சாதிக்குறீர்தேவர்
மன்மதாவேசங்கொண் டங்குநீராடிய
மகத்வமெல்லாமுன் முகத்தினிற்றோணுதே (இதை)

ஐபமாகச்சொல்லு வார்களோமுகத்தி
லார்ந்திடுங்குங்கும மேதோ-நல்ல
தாகட்டுங்கண்ணாடியைப் பாருங்கன்னத்
தடையாளமொன்று போதாதோ
கையிற்றிருட்டிருக்க வுந்தன்சித்தெல்லாங்
காட்டுறீர்மெய்போ ருட்டுகிறீர்நல்ல
சையோகவேளைதப்பிப் போம்போம்லோலரோ
சந்ததஞ்சுப்ப ராமன்றுதிவேலரோ (இதை)

கூஉ, பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-தாளம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி,

காதலெனக்குத்தந்த-கண்ணாளனையெவள்
கைவசப்படுத்திக்கொண்டாளோ

அநுபல்லவி,

மாதவர்பணியும்ஸ்ரீ வைதிநாதன்பெற்ற
வாலகுமாரனின்னம் வாக்கணுமையால் கா

சரணங்கள்,

சோலைக்கருங்குயிற் கூவ-பாவிச்
சோமனுந்தணலாகத் தூவ
மேலைமன்மதன்மனை மேவ-வெய்ய

வேங்கைபோல்மாருதந்	தாவ
பாலன்னங்கசந்தங்கம	நோவ-யான்
பரதவிக்குறேன்பகல்	ராவாய்
பாலப்பருவந்தன்னி	லிணைபிரியவொத்துப்
பாதகியாரோ	மயக்கிமருந்தையிட்டாள் (கா)
அன்றாக்கணமென்னையே	நாடி-யவ
னாக்கணஞ்செய்குவான்	மோடி
அனாக்கணமென்னைக்கொண்	டாடி-யவ
னாக்கணம்வர்ணிப்பான்	பாடி
அனாக்கணமென்னைவா	தாடி-யவ
னாக்கணமென்னைமூத்	தாடி
இருவருமிப்படியி	லினியபாலும்நீரும்போ
லிருந்தநேசமெலா	மறக்கவைததாளேபாவி (கா)
பன்னீர்வென்னீருபோ	லாச்சே-யுலகிற்
பார்த்தபேர்நகைத்திட	லாச்சே
அன்னைசொன்னசொன்னிஜ	மாச்சே-என்று
மாருதபெருந்துய	ராச்சே
இந்நேரந்தலைகுனிய	வாச்சே-பாவி
யிப்படியுமென்சென்ம	மாச்சே
தன்யன்சுப்பராமன்	தமிழுக்குகவும்வேலன்
சர்வலோகமுமுய்ய	சாயுச்சியமீவான்வெய்ய (கா)

—=*0*=—

௫௩, பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

என்செய்வேனனி-யுரையேனெழின்மயிலேநாதன்
யிணங்கவில்லைகொஞ்சமேனு மேதுமாயந்தெரியேன்

அநுபல்லவி.

கன்மனத்தோனென்றுமுன்னங்	கண்டுதண்டோவின்னங்
கருதுவேனேவவருறவைக்	காசினிமேலடிசகியே (என்)

சரணங்கள்,

வஞ்சியேநான்பஞ்சணையிற்	றஞ்சுமெனநாடி
மருவுமென்றேகால்வருடி	வணங்கினேனேர்கோடி
நஞ்சையுண்டோனுதவினு	னெஞ்சுகமறியான்

செஞ்சுவேனேவஞ்சலிததேமிஞ்சினவன்றணைச்சகியே (என்)

முத்தந்தருவாயெனவெ மோகமதாய்ப்புல்லி
முப்பழத்தோடமுதருந்த முன்னம்வைத்துச்சொல்லி
சித்தமிரங்காமையினாற் சோர்ந்துமெல்லவணைந்தேன்
பித்தனைப்போற்பேசினது வெத்தனையோவடிசகியே (என்)

பாடவகாணமுதலாம் பக்குவங்கள்தெரிந்தே
பலபலவாவிங்கனமும் பரிவுடனேபுரிந்தே
நாடவர்தந்திலகனென்றே வகத்திலுன்னவென்னைத்
தாடனமுஞ்செய்திலனே பேடியோவடிசகியே (என்)

பங்கமன்றேயிவனுக் கென்னபக்கலிலோர்மங்கை
பருத்தசடைமுடியினி லேன்பட்சமுடன்கங்கை
அங்கமமாயானவனே வருஞ்சுப்பராமனேத்துந்
திங்களொளானூர்சங்கரனபோலெங்குங்கண்டதில்லைச்சகியே (எ)

௩௪, பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அணைக்கண்ணுடையானென்றே-யாருக்குந்தெரியாதோ
வலுக்குருய்வாயைமூட்டி

அநுபல்லவி.

தனைப்புகழுமயிலே தனிலுணாவோர்நேசனை
தந்திமுகனைச்சேயாய் தந்தபாலிசனை (அணா)

சரணங்கள்

மூக்கண்படைத்தோனென்ற முறைமையென்முன்வெல்லாது
முனிந்துணைத்தமொழியிம் முத்தமதிற்செல்லாது
தக்கன்மகட்கதனிற் றந்தானெண்ணணைக்கண்ணை
தப்போயிதுவுமுன்சொல் தானினிவிளக்கெண்ணை (அ)

கருத்தாயோதவந்தாய்முன் கண்ணப்பனெச்சிலுண்டு
கவரவமாயவற்கோர் கண்ணளித்ததுமுண்டு
வுரித்தாமிந்தணைபாற்க வுள்ளதணைக்கண்தானே
வுச்சிதவார்த்தையெல்லா மொடுங்கியதோசெந்தேனே (அ)

எத்தாய்மூப்புரத்தையு மெரியச்செய்தானகைத்து
யிருவரொருகையாகி யென்செய்குவீர்பகைத்து
பத்திசெய்சுப்பராமன் பணியுஞ்செஞ்சடையானை
பரிக்கும்வழியில்லாத பருத்தவெண்விடையானை (அ)

கூடு-பதம்-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி,

உனக்கேனிச்சப்பதட்டம்-இங்
கொருக்காற்செல்லுமோவவனிட்டம்

அநுபல்லவி

தனக்கேயில்லாமல்மனந் தாணியெங்குந்தூற்றினள்
சன்யாசியோநீர்சொல்ல சமுசாரியோநானல்ல (உன)

சரணங்கள்,

ஆனைபூனைவெல்லப் போமோ-உன்றுமல்
ஆற்றுவசாற்கரிய மாமோ
பானையிற்பறியோட்ட லாமோ-வீணே
பதறுவதாற்காரிய மாமோ
காணிமேவும்பனைக் காட்டுநரிக்குட்டி
கலங்குவதனின்சல சலபொட்டி (உன)

சிந்தனையேனிதென்ன கோலஞ்-சற்றேனுஞ்
செல்லாதென்னிடமவள் ஜலம்
மூக்கிநாவென்றவட்கிஞ் ஞாலந்-தன்னில்
முனைத்ததென்னமோகடு காலம
பங்கிவிசாரிக்கிடுவள் பட்சமிருக்கிலென்குறை
பையமாவணிக்குவன் னையமேனெயெனக்கதறை (உன)

சாத்துக்கினியவென்கண் ணாளாவெளிநுங்
கானக்குறவள்ளிமண வாளா
தாதவிழ்பூங்கடம்பணி தோளா-பண்டோர்
கையனுக்குதவிய தயாளா
ஓதுஞ்சுப்பராமன் தமிழுக்குதவுஞ்சீலா
உம்பரெவரும்பரவு மொளிர்வடிவேலா

===(*)==(*)===

கூசு-பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அவளிவளென்றேவீணா-யானமட்டும்பேசுறாய்
அறிவேனடினுன்றுண்மையை

அநுபல்லவி,

தவமுயர்ந்தவர்பணி மயிலைவாழ்கபாலீசனை
றந்தகொர்வமோவது யெந்தவிதத்தாலென்னை

சரணங்கள்,

எவளென்னவுனைச்சொன்னு ரிழுத்தாய்வலியசண்டை
யேதுவரவரவு மெழும்புதேபெருந்தொண்டை
அவளைச்சாக்கிட்டுறலை யிடித்தபழங்கதைபோ
லஞ்சாமற்கொஞ்சமேனுமகங்கொண்டெண்ணிப்பாராமல்(அவ

வையமுள்ளவரைக்கும் வசைக்கேயுடலெடுத்தாய்
வலப்புகொண்டேதிரிந்து வருபவனைவிடுத்தாய்
எய்தவனைவிடுத்து வம்பைநொந்ததுபோலே
யிளப்பங்கண்டுகொண்டயோ யேணடிவாயைமூடாமல்(அவ)

நித்தமிப்படிநீசெய் நெறியுனக்கழகாமோ
நிகழ்த்துமுனதுவஞ்சம் நிலமிசைசொலப்போமோ
பத்தன்சுப்பராமன்போற்றும் பனிமதிச்சடையானென்
பாலிலுகந்தாலுந்தன் பகட்டென்செய்யுமோபோடி(அவ)

---(*)---

௩௭-பதம்-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்- அடதாளம்

பல்லவி.

நேத்துராத்திரிபோன-பெண்விடுயிதுவல்ல
நிலவரமாகவுற்றுப்பாரும்

அநுபல்லவி.

பூக்கிருக்குஞ்சோலைசூழ் சமுக்குந்தன்னின்மேவும்
புண்ணியமோயந்தக் கன்னியும்நானல்ல(நே)

சரணங்கள்.

இருட்டுவேளையிலேநீர் திருட்டுத்தனமாய்ச்செல்லுந்
திருட்டெல்லாம்வெளியாச்சுமிரட்டதேயும்போம்சுவாமி
திருட்டுப்பாலுஞ்சீனித் தேனும்பாகுக்கற்கண்டும்
பிரட்டிவாயிலூட்டிய பெண்வீடந்தவீதியில்(நே)

பஞ்சணையிலேயந்த வஞ்சியும்நீருங்கூடிக்
கொஞ்சியிதழ்கடித்த குறியிருக்குதேபாரும்
மிஞ்சிகன்னதமேறி வீதிதப்பிவீதியில்
அஞ்சுதவாயதிறந்து கெஞ்சிகெஞ்சிப்பேசுகிறீர்(நே)

பாதியிரவில்வந்து வாதுகளேன்செய்குறீர்
நீதியோவுமக்கிது வேதகிரிவாசரோ
காதுக்கினபங்கடருஞ் சூதெல்லாமோதுகிறீர்
ஓதுஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க் குகந்தருளுமீசரோ

௬௮, பதம்-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-அட்டதாளம்.

பல்லவி.

இதற்கோநான் பெண்பிறந்தேனே-இன்ன
மென்சாமிவரக் காணேனே*

அநுபல்லவி.

ஆதரிக்குமெந்த னழகுதுரையையெந்த
பாதகிசைவசப் படுத்திக்கொண்டாளோவையே(இத)

சரணங்கள்.

கட்டிக்கரும்பையென்றன் கையில்வைத்திருந்திப்போ
கைநழுகவிடுத்தே கலங்குகினறேனே
மட்டிலாவாசைகொண்டு மருகச்சமயமதி
மாரனென்றேமிகநான் மனமகிழ்ந்திருந்தேனே(இத)
காலக்கலமாயிருந்த கண்ணுளனுமனதிற்
கருதாமற்போனதாற் கலங்குதெனதுநெஞ்சம்
கோலகிறக்கிளியை வளர்த்துப்பூனைவாயினிற்
கொடுத்தாற்போற்பாவிகையிற்கொடுததுத கிகைக்கலானேன்
ஆடுமயின்மேல்வரு மழகனைக்காண்பேனோ
ஆகிநாட்போலமகிழ் பூண்பேனோ
பாடிப்பாவுஞ்சுப்ப ராமன்பதத்துக்கருள்
பண்ணவனைப்பிரிந்து மண்ணின்மீதும்வாழ்வேனோ(இத)

௬௯, பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி,

வேசையொருவர்மீதிற்-பாசம்வைக்கலாமோடி
காசைக்கொடுத்தவனேகணவன்

அநுபல்லவி.

தேசாதிபதியென்று ராஜகோபாலன்மே
லாசைமனதிலெண்ணி மோசம்போகலாமோடி (வே)

சரணங்கள்.

சித்தங்கரையநமது கீர்த்திச்சொல்கிறபேரை
திருடனென்றல்லவோ தெரிந்துக்கொள்ளவேணும்
சிரத்தையாய்மயல்மீறி வருகிறவர்தலைமை
தடவியவர்தேடிய தனத்தைப்பறிக்கவேணும் (வே)

ஞானமீகினுனை நாளையென்றேநமக்கு
நயவஞ்சகமாயச்சொல்வார் நம்பப்போகாதுமானே
காலமிதுவேயாகதி காலமென்றேநினைந்து
காற்றுள்ளபோதெல்லாந் தூற்றிக்கொள்ளவேணும் (வே)

காமன்சலைபடித்துக் கலவிசெய்பவன்றன்னை
கண்டபெண்ணென்றவன்பாலிற் கருத்துவைக்கப்போகாது
நாலிமாருவர்செய்சூதாலே மாயமாமோடி
நம்பினுறம்செம்பொனாக நாமிங்கறிவதேது (வே)

—(*)—

சுய, பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-அட்டதாளம்.

பல்லவி,

வருவதானலவனைவரச்சொல்லுநானங்கே
வரககூடாதடிமானே.

அநுபல்லவி.

குருமணிபிறைக்கெதாளிர் செய்யகதிர்வேலேந்துங்
குன்றைக்குடிமா நினைறைக்கென்வளையுக்கு (வரு)

சரணங்கள்.

கொண்டகணவன்செய்யுந் தண்டனைகள்பொல்லாது
குடிப்பெண்களதற்கஞ்சி நடக்கவேணுமல்லாது
துண்டரீகபுத்தி கொண்டாலதுசெல்லாது
சொல்வோர் மொழியில்லாது
ஓண்டியாய்ச்செல்கிறேன் மென்றுமனங்கோணமல்
வண்டிலவுந்தேன்மலர் வாணைமிசப்பூணமல்
மையிருளினிலயலார்கள் கண்ணிற்காணமல்
வந்தாலிஷ்டம்போல்மகிழ்ந் திருக்கலாமெனச்சொலவி (வரு)

ஆசையோகணக்கள வில்லாமற்பெருகுது
வானசாசட்டுமென்றால் நெஞ்சமுருகுது
ராஜவீதியில்பத்திர காளியொன்றிருக்குது
நடுமேவவந்து தடுக்குது
மாசிலாதவென்னைப் பேசும்பன்னிரண்டு
பணிமேலேயிற்றனியா யுறங்குஞ்சமாரண்டு
வீசுமகுரிப்படையும் விளங்குமிடையிற்பூண்டு
விஞ்சைமந்திரஞ்சொல்லி வேஷமாராடிக்கொண்டு வரு

கன்னியரிருவர்கள் களிப்புறும்நேயனை
கனகமால்வளைமகள் கலசப்பாலுண்வானை
பன்னுங்கலசமுனி பரவிப்புகழ்தானை
பகருமதி வுபாயனை வரு
என்னுருயிர்த்துணையா யிருக்குமமிர்தவல்லி
யிடசணமபால்மாறும வெழிற்குன்றைக்குடிபுக்கி
பொன்னவொன்றுமென்றவ போதேனுபுனைச்செல்லி
யிழுத்தாலும்பேச்சையவற் கிதவுவார்த்தைகள்சொல்லி வரு

௬௧, பதம்-இராகம்-சாரங்கம்-அடதாளம்.

பல்லவி,

கையிற்பணமில்லாமற்-கலவிசெய்யவந்தீரோ
கடனுனுலெழுந்திருஞ்சாமி

அநுபல்லவி.

ஐயமோதென்பழனி யருமைக்குமரேசரே
அம்மான்மகளானாலுஞ் சும்மாவரப்போருளோ கை

சரணங்கள்.

ஆசையிருந்தாலென்ன காசைவிடவும்போமோ
அழகுமாப்பிள்ளையானால் வளவுச்சிலவுக்காமோ
வேசைக்குக்காசில்லாமல் வேறேபிரியமுண்டோ
வீணாய்வந்தாணிகங்கள் வீட்டுக்கிழவிவைவாள்கையி
தெகுதினப்பாட்டுப்பாடித் திருநாமமிடவந்தீர்
சிரித்துச்சிரித்தசைப்பிற் றிருக்கைபோடவுகந்தீர்
அந்தக்கரணத்தாலென் மனதைமயக்குகிறீர்
ஆரியக்கூத்தாடினாலுங் காரியத்தைவிடலாமோகையி

—*==*==*—

௬௨, பதம்-இ-ம்-அடாணா-ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

அறிவேனறிவேனடசாமி-உந்த
னசைப்புமிருகைவிசைப்பும்பசப்பும்

அநுபல்லவி.

அறிஞர்களேத்தும் வேணுாதனின்மேவிய
ஐபனே மெய்யனே பஞ்ஙனிருகையனே அறி

சரணங்கள்.

வேண்டியபொருளைக் கொடுத்துக்கொடுத்து
வெகுவாயுன்மனஞ் சலிக்கதுச்சலித்து
வெறுக்கவர்போல்பிசு வுகள்செய்கிறாய்துரையே
யேண்டியேண்டியென் றேசுநீர்பேசுநீ
ரோதுக்கோவென்னுடன் வாதுகள்செய்கிறீர்
ஏதுக்குமஞ்சுவாளென் றெண்ணிப்பாராதீ
ரிருத்துமும்மூட கருக்கைமெத்தவும் அறி

கடைக்கண்ணாலெனே மிரட்டிமிரட்டிக்
கருணையுள்ளோர்போலப் படித்துப்படித்து
கதையெடுத்தோதுமுன்றொழில்வகையெல்லாந்தெரியும்
விடையுயர்ந்தவன் றந்தமுத்தையனே
வீணுக்குழைப்பாளென் றெண்ணிமயங்காதே
விந்தைநடம்புரி சுந்தரமயின்மேல்
வேடிக்கையாயவரும் வாடிக்கைகள்மெத்த அறி

வேசைக்குங்காசுக்குந் தொந்தமதல்லவோ
மோதகிநானுனக்குச் சொந்தமதல்லவோ
வீணாசைகொண்டிங்நா ளென்னபலன்கண்டேன்சாமி
பாசமதாய்சுப்ப ராமன்செந்தமிழை
பாடுமென்னுடனே கூடும்முடைய
ஆசைவார்த்தைகேட்டு மோசம்போனேன்மிக
அந்நாட்சொன்னமொழி இந்நாள்வரைகாணேன் அறி

௬௩,-பதம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-சாப்புதாளம்,

பல்லவி.

அஞ்சுகமேயென்னசைக்கண்ணாளனை
யழைத்துவாடிமானே கண்ணாளனை
யழைத்துவாடிமானே

அநு பல்லவி,

கஞ்சமலர்த்தடஞ்சூழ் கச்சிநகரில்வாழும்
கருணாகடாட்சனெனயகன் கரிகிரிவரதனை-அஞ்

சரணங்கள்.

மாங்குயில்கூவுது மாருதந்தாவுது
பாங்கியேமன்மதப் பயலம்பணைமீறுது
திங்கள்சுடுகையாலென் அங்கமெல்லாநோகுது
தேமற்படர்ந்தகொங்கை வியமிமையல்மீறுது-அஞ்சு

சிந்தையிற்றுயர்மிக மிகுந்துவருகுது
சித்தசனம்பணையாற்காம லாகிரிபெருகுது
எந்தவிததிலேனுமிங் கழைத்துவருவது
ஏந்திழையேயுகைட னிசையாவிடிற்றுளாது- அஞ்சு

அச்சுதனுமெங்கள் கச்சிநகர்வாசனை
யன்பாக்கமலத் துறையுமதிநேசனை
இச்சையுள்ளோர்கள்பா விருக்குஞ்சகதிசனை
யிங்குவரச்செய்தாலுனக் கிகத்திற்செய்வேன்பூசனை-அஞ்சு

சுசு,பதம்-இ-ம்-தோடி- அடதாளம்

பல்லவி.

தெளிந்தநிலவுபகல்போலவெரிக்குதே-என்னுசைக்கண்ணாட்டியைச்-சேராமலெந்தன்மனம் பதைபதைக்குதே

அநுபல்லவி.

அளிநேர்விழிச்சிசிற்றிடைச்சி துரைச்சியெந்தன்
அருமைதெரிந்துமோசஞ் செய்தாளே-பாவி
வளருதேராப்பொழுது தோர்யுகமாகுதே
வரவரவுமேமோக மீறியிதமூறுதே- தெ

சரணங்கள்,

சித்தினியிவளென்று மெத்தவும்ப்ரமைகொண்டு
மெதுவைமீதினிற்சென்று முத்தமிட்டுக்கொண்டு
மஸ்தகமார்பினின் வளருஞ்சேர்சந்தனம்பூசி
மன்மதகேளிக்குப் பந்தயங்கள்பேசி
தத்தைமொழியினுளைக் கைத்தலத்தாலணைத்த
வித்தையைமறந்தாளோ மீண்டும்பொருந்தாளோ-தெளி

குளிர்ந்தவேளையில்வந்தே குலவிமார்போடணைந்து
கும்பஸ்தனங்குழையக் காட்டிமனமகிழ்ந்து
வளமாயெந்தனுக்குச்செங் கனிவாயிதழைத்தந்து
மையன்மிகவும்மூட்டி யல்குற்பட்டத்தைககாட்டி

துளபமணியுங்கிருஷ்ண லீலைபோற்பாட்டி
சுகந்தரவருவாளோ சீமாட்டியென்கண்ணாட்டி - தெ
சற்றேறெசெய்யுமோடி சுத்தமதாகத்தோடி
வித்தையாகப்பாடி நித்தமும்நான்கூடி
நித்திரையிலிற்கண்ட கனவாச்சேபதை
நினைக்கநினைக்கப்பெரு மூச்சாச்சே
பத்தன்சுப்பராமன் பாங்கினிலிருந்தென்றும்
முத்துமுத்தாய்க்குலாவு மொழியாளைக்காணமல்

௫௫, பதம்-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்- ரூபகம்.

பல்லவி.

எங்கேயிருந்தாலுந்துரை-சாமிக்கென்மேற்பட்ச
மிருக்குமடியன்னமே

அநுபல்லவி.

செங்கழநீரோடைசூழுந்திருவாரூர் தனில்வாழும்
தேவாதிதேவன்வசந்த தியாகேசவனுக்கு-எங்கே

சரணங்கள்.

நானவனுக்குச்செய்த நன்றியிவ்வுலகுள்ள
நாளளவு மறக்கான்-ஒரு
நாளாகிலுமென்னை விட்டிதுவரையிலவரை
நாழிபுட்பிரிந் திருக்கான்
எஃறெவென்மேல்மோடி தானேசெய்துக்கொண்டு
மானேயிருக்கின்று மூனென்னசெய்குவேன்
எவர்களுடன்கூடி யிருந்தபோதிலும்
என்போலவனுக்குக் கிடைக்குமோபோடி-எங்கே

ஆகிநாளையிற்றலை தொட்டெனக்குச்சொன்ன
வாணைதனைகிரண்டு செய்யான்-அவனுக்
காராகிலுமென்மீது தூறுசொன்னபோதிலும்
அதைமனதினிலென்றும் வையான்
சூதுக்காரக்கள்ளி சக்காளத்தியென்மேல்
தொடுவழக்கெல்லாமோதி துரைசாமியைமயக்கச்
சொக்குப்பொடியுந்தூவித் தலையாமோகந்தந்தாளே
சுகமாகத்தானேயவள் வாழட்டுமென்கண்ணாளன்-எங்கே

எத்தேசகாலமுமச் சித்தினியுடனேகூடி
யிருந்தபோதிலுமென்னைத் துதிப்பா-ன . ளை
இணைந்தரூபத்துநான்கு கரணஞ்செய்யும்போது
மென்னைநினைந்துருகிச் சுகிப்பான்
கொத்துப்பூங்குழலாளே கோதாயேன்மலைக்குறுய்
கொள்ளையாகுமிச்சள்ளை வெள்ளையாய்நாளைத்தெரியும்
உற்றநிலவெங்நாளு மொளிகுன்றுதிருக்குமோ
வோதுஞ்சுப்பராமன்றமிழ்க் . குகந்தருளுந்தியாகேசன் (எங்)

—)§(*)§(—

௬௯, பதம்-இ-ம்-கியால்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவாரொன்றெண்ணினானே
வகைமோசம்போயினேனே

அநுபல்லவி.

திருவளர்தணி காசலதுரை
சிவசுப்பிரமணிய னெனுமிணைய (வரு)

சரணங்கள்,

மால்கொண்டுபுல்லி வாய்மைகள்சொல்லி
ஜாலக்காரனவன்செய்த சமர்த்தறியாமலிங்கே (வரு)
நானுனையென்றும் நழுவவிடேனென்று
தேனொழுகப்பேசியென்னைதெருக்கடக்கவிட்டவனிங்கே (வரு
அற்புதபாத னறுமுகநாதன்
சற்கனாக்கஞ்சிவார்த்துத் தழுவித்தலைதொட்டவடிவேலனிங்கே வ

———

௭௦, பதம்-இ-ம்-சாவேரி- அடதாளம்.

பல்லவி,

ஆசைமிஞ்சுதே-பெண்ணாசேயென்
யணைந்தொருமுத்தந்தாடி

அநுபல்லவி,

வேசையர்க்குள்ளே லாசக்காரிநீகல்ல
மேடையின்மேல்விளை யாடுவோமிருவரும் (ஆசை)

சரணங்கள்.

பத்தரைமாற்றுள்ள தங்கச்சரீரத்தைப்
பார்த்துப்பார்த்தென்மன துருகுதே
குத்துங்குஜமிரண்டுங் கண்டவுடனெனக்குக்
கூடவேணுமென்றுமாற் பெருகுதே
இத்தனைமோடியாமோ யேய்க்குறுய்சும்மாப்போமோ
பத்தும்பொன்னூறுபொன் தருவனடியென்னைப்
பாரடிமையல் தீரடியனமே (ஆசை)

சிதக்குளக்கரையிற் றண்ணீரிலுனைக்கண்டு
சிந்தைமிக மயங்கினேனடி
மாதாசேயுன்னைப் போலேபெண்களிந்த
மண்டலத்திலெங்குங் காணேனடி
காதலுடனுனது காலொடுகால்பிணைத்துக்
காதினுள்ளும்நுணி தாவதானிவிக்
கலந்துமன்மதலீலை செய்யவும் (ஆசை)

இடையிலுடுத்ததுகிற் காற்றிலொதுங்கும்போதுன்
னிருதுடைபசும்பொன்போற் காணுதே
வடிவுறுமஞ்சள்பூசும் வாடையதனைக்கண்டென்
மதிமயங்கியேப்ராமை பூணுதே
அடைவுடனென்னைக்கூடி யதாரசத்தைத்தாடி
நூடமதுதனிலென் னுகிர்வடுநாட்டவுங்
கொக்கோகவிதியின்படி புட்குரல்காட்டவும் (ஆசை)

௪௮, பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி,

என்னகாரியங்கண்டு-யிந்தக்குமரன்பேரில்
இச்சை வைத்தாய்மகளே

அநுபல்லவி,

லு மின்னங்குழந்தைவேலன்
டிமலையுங் குடிவாட்கைநிலையும் (என்)

சரணங்கள்,

தேடிக்காணவென்று லோடிமலைமலையாய்ச்
சென்றுதிகைக்க வேண்டும்-அவ

சேர்வையோவெளிதல்ல செய்யும்டீமரகங்கள்
செப்பவெவரா லாகும்
நாடித்திரிந்தாற்குன்றை கோடிகோடியாகவே
நாளைக்கும்விளையாட்டாய்த் தாளாலெற்றியெறிவான்
பாடுவோரொருகவி பாடினாலுங்கேளான்
பதினாயிரம்புக ழாற்றுப்படையைக்கேழ்ப்பான்(என்)

சோகமென்னடிமாதே யேகபுருஷனைத்
தாய்நினைப்புனஞ் சென்று-அ
சொலுமாயர்லோட்டமின்றவழியாப்பெண்ணையேமாத்தித
தூக்கிக்கொண்டானே ய று
ஆகையாற்கேளடியே யவன்றந்தையோகாபாலி
யதிலும்பிச்சாண்டி வன்னையோமுழுநீலி
வாகைசேர்பத்திரகாளி வாய்த்தமாமன்சோலி
வையகருத்திரதார னையோபண்ணுவாரோகேலி(என்)

௪௬, இ-ம்-பியாகடை-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி,

கண்மணியேயென்சாமியின்னம்வரக்காணேனடி
கனவிலுமறவேனடிமானே *

அநுபல்லவி.

மன்னனெனங்களுனமைபாலன் மாதவர்கட்கனுகூலன்
மைந்தன்சபாபதிமால்தரு சந்த்ரனையழைத்துவாபோடி கண்

சரணங்கள்.

எத்தனைமோடியென் சாமிசெய்யும்வித்தைக ளென்னென்றுசொல்
வேன்-சித்தசன்வந்துமெத்தவுமென்னை யெத்துரானடி
மெத்தையிற்படுத்தாலுமென்கண்ணித்திரையோவருவதில்லை[கண்
குத்துங்குஜங்கள்விம்மிமனது குழையுதேயிதற்கென்னசெய்வேன்
பண்டுபழகியிருந்தசாமி யென்றைக்கவனொன்னண்டையில்வருவார்
கண்டுக்கொண்டாற்கலக்கந்திருங் காமினானடி
தென்றற்காற்றும்வீசுதடி திகழ்துடைரெண்டுந்துடிக்குதடி[டி(க)
இந்தவேளையிலெந்தன்சாமியையெவ்வகையேனுமழைத்துவாபோ
இந்தவிரகவேதனைமானேநா னெந்தவிதத்திற்சகிப்பேன்
அந்தரங்கமியாவுமறிந்தபுருஷ னழகுதுரையடி

சுந்தரமீனாட்சியினது   தூய்தனப்பாலுண்டவன்றனை
இந்தக்ஷணத்தில்வணங்கிச்சபாசந்த்ரனையழைத்திங்கேவாபோடி-௧

௫௭, பதம்-இ-ம்-பியாகடை-ரூபகதாளம்,

பல்லவி.

எங்கேயாகிலுமவன்-சுகித்தாலதுபோதும்
யேண்டிநீதூற்றுகிறாய்

அநுபல்லவி.

கங்கையைத்திங்களைக்   கதிர்சடையணியீசன்
காலைத்தூக்கிநின்றே   யாடுஞ்சிதம்பரேசன்(எங்)

சரணங்கள்,

பெண்ணென்றியான்பிறந்த   பிழையுற்றிருப்பதாலே
பேச்சாலாவதென்னடி   யினிமேலே
என்னென்றவர்சொலினவ் .   விசைவார்த்தைபுவிமேலே
யெல்லாஞ்சரியென்   றெண்ணங்கொண்டதினாலே(எங்)
வருத்தப்படுவதினால்   வருவதென்னடிமுன்னம்
அவர்கத்தியதெல்லாம்போய்   நானத்தினாலோசின்னம்
பொறுத்தார்தமக்கோர்நானும்   புவிமேல்வராதுபின்னம்
போமோவென்னாசைமீ   றாமோவழியேமுன்னம்(எங்)
மருவுமல்லிகையிரு   வாட்சிசண்பகஞ்சூடி
மையலாகிரியினால்   வாழ்த்தியென்னைக்கொண்டாடி
இரவும்பகலுமென்னைப்   பிரியாமலேகூடி
யிருந்தபுண்ணியன்றன்னை   யென்னசொல்லுவேன்போடி(எங்)
அநுதினமுமவரை   யணைவதற்குநானே
யாசையுற்றேவெகு   நேசமாதாகினேனே
மனதிற்றயவிருந்தால்   வருவாரடிமானே
மானமில்லாதவர்மேல்   மையல்கொண்டவர்தானே(எங்)

௫௮,பதம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்;

பல்லவி.

மானேமயிலேகுயில்கண்மணியே-என் மன்னனைக்காணாயோ
மானேமயிலேகுயில்கண்மணியே

அநுபல்லவி,

தேனேயெங்கள்ந   டனபதிஸ்ரீபதி
திகழுஞ்சபாபதிசந்திரனைத்   தேடிவாடி-மானே

சரணங்கள்,

கன்னிவயதிலென்னைக்கைபிடித்தாரடிமானே-அடியேதேனே
கலந்துசுகக்கலவி செய்தாரடிகோடி
மன்னனுக்கெவளோ மோசஞ்செய்து
மருந்திட்டவகையை நானறிவேனடி
மனதுகலங்கிதுரை மதன்மலர்ப்பசுழியால்
மயங்கித்திரிகிருரோ வறியேனடி-மானே
மதியுமுதித்ததிப்போமனதுகலங்கித்துரைமானே - அடியேதேனே
மதன்கணையோசர மாரிதொடுக்கின்றனே
மன்னனில்லாதயிவ் வேளையிலேநான்
மனமகிழ்ந்திருப்பது மழகோடி
மதியனல்தாவுது விதிவசமோபெண்ணே
வஞ்சியான்முன்செய்த பூசாபலன்ருனே-மானே

ருஉ, பதம்-இ-ம்- பியாகடை- அட்தாளம்

பல்லவி.

ஆருக்காகிலும்பயமா-சும்மாசொல்லட்டு
மதிலென்னரகசியமா

அநுபல்லவி,

போருக்குவிஜையனென் மோடிலிங்கதுரை
போகங்கிடைத்ததெந்தன் யோகமல்லவோபெண்ணே ஆரு

சரணங்கள்,

நானேசம்மதித்தால் மற்றவர்க்கென்னநஷ்டி
ராஜாங்கமறிந்தவற் கார்சொல்லுவாரட்டி
மானேமதயானைமே லேறியுந்திட்டி
வாசனுழைய வேணுமோபளாகெட்டி ஆரு

மனதுக்கிசைந்தமண வாளனைச்சேர்ந்ததாலென்
வாய்மதங்கொண்டுபேசும் வம்பர்களுநாக்குஞ்சொன்
தனதாயெடுத்துக்கொள்வோர் சர்வசண்டாளமாம்புன்
சார்புடையோரெனக்கென் சாமிவந்தாற்கோடிபொன் ஆரு

நான்பிடித்ததுவென்ன முருங்கைக்கொம்புபிடியா
நடத்தைதெரிந்தவருக் கொருவர்சொன்னபடியா
மான்போல்விழிபாற்கெல்லா மிதுதானென்னநொடியா
வஞ்சியாளிதற்கெல்லா மஞ்சினகுடியா ஆரு

—— + ——

௫௩, பதம்-இ-ம்-கியால்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

என்னிடநடத்தைக்குந்தேவரீர்மோடிக்கு
மெந்தவிதஞ்சேருஞ்சுவாமி

அநுபல்லவி.

கன்னற்செழிக்கும்வேளூர் முத்துக்குமாரசாமி
இன்னமென்னபேச்சுன னெண்ணம்வேறதாச்சு-என்

சரணங்கள்,

ஆகியிற்சொன்னதெல்லாம் வெட்டவெளிச்சமாச்சு
அடியாளசெய்ததுவாற்றிற் களைத்தபுளிபோற்போச்சு
சூதுக்காரியவள்தூற் போதனைமிகவாச்சு
சொந்தமெனநம்புமென் னதிர்ஷ்டமிப்படியாச்சு என்
தேடியழைத்தபோதே யும்மிடமிகுநேசம்
தெரிந்ததுநீர்செய்த தெல்லாமுழுமோசம்
வேடிக்கைச்சொற்களை வினையமாக்குறீர்நாசம்
வேறேயானதினாலே வருகுதேமிகுரோஷம் என்
மலைக்கசக்கிமுகர்ந் ததினாலுண்டோபாபம்
மனமுமனமுமொத்து மருவினாலுண்டோகோபம்
குலதெய்வமாய்சுப்ப ராமனனுதினமுங்
கொண்டாடுஞ்சேவலங் கொடிக்குமராசிறியாள் என்

௫௪, பதம்-இ-ம்-சாவேரி-மிசுரதாளம்.

பல்லவி.

கணவன்வந்தழைக்குமுன்போய்வருகிறேன்பட்சங்
கருத்திலிருக்கவேணும்

அநுபல்லவி

மணிமேருவனையதிண் புயனேசண்முகவேலா
வாலிபந்தனிலென்னைத் தாலிகட்டினசொந்தக்-கணவ

சரணங்கள்.

அடிக்கடிபுகல் சொல்லியனுப்பின
லநுமானத்துக்கிடந் தோணுமே
எப்படிக்குநா மிருந்தாலுமுருகருக்
பால்குடித்திட வேணுமே
கடத்தினாலுமவன் விட்டுப்போவதில்லை
கசக்கிமோர்வதினால் ரசக்கிமொன்றுமில்லை
அடுத்தவீட்டுக்காரி யறிந்தாலுமிகுதொல்லை
ஐயனேயென்மன தாரவஞ்சனையில்லை- கணவ

கொண்டவன்தூற்றினாற் கூரையுந்தூற்றுமென்று
கூறும்பழமொழியென்ன பொய்யோ
துண்டரீகனிச்செய்தி யறிந்தாலெளிதில்விடான்
சுவாமிசித்தமென் பாசகியமையா
குண்டுணியானவற்குக் கொள்ளிவாயிருக்காது
குலத்துக்கிழுக்காஞ்சொற்கள் கூர்வாரதுகூடாது
பெண்டுகள்கணவன்சொற் பிசகிமீறப்படாது
பிடித்ததேபிடிவாதமா யோதுவததகாது-கணவ

பங்கயமலர்போல வெங்கிருந்தாலுமுன்
பதத்திலெனதுசிந்தை யிருக்கும்
துங்கமுறுங்கடப்ப மலர்மார்பாவுபசாரச்
சொல்லல்லவிதுதெரிந் திருக்கும்
சங்கையிருந்தாலேனோ வெளியாக்கிப்பொறுத்துக்கும்
சுவாமியெந்தனடத்தை தெரியுமுன்கருத்துக்கும்
பங்குனிதிருநாட்கு வருகிறேன்பொறுத்துக்கும்
பத்தன்சுப்பராமனபாட்டுக் கருள்வோய்பசித்திருக்கும்-க

==(*)==

௫௫, பதம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-மிஸ்ரம்

பல்லவி.

வந்தகாரியமேதையா-தேவரீரிங்கே
வந்தகாரியமேதையா

அநுபல்லவி.

வந்தகாரியமேது வகைமோசமாயிப்போது
கொந்தளமணிமார்பா குருகோபாலரிங்கே-வந்த

சரணங்கள்,

பாவசமுமக்கங்கே பட்சமில்லாதிங்கே
வாவரமோகமங்கே மாயங்காட்டுரீரிங்கே
ஸ்திரமானதுமங்கே தெண்டிக்கத்தேவரிங்கே
குருபூசையுமங்கே குருவேகோபாலரிங்கே-வந்த

பூசுங்களபமங்கே பொய்வார்த்தைசொல்வதிங்கே
காசும்பணமுமங்கே கபடங்காட்டுரீரிங்கே
கூசாமற்போவதங்கே கோணிக்கொள்வதிங்கே
வாசமுமக்கங்கே மருவுங்கோபாலரிங்கே-வந்த

என்னேரமுமங்கே யிந்திரஜாலமுமிங்கே
முந்திசினேகமுமங்கே மோடிகாட்டுரீரிங்கே
சந்தோஷமுமக்கங்கே சலிப்புட்ஞசையிங்கே
விந்தைக்கலவியங்கே விசயகோபாலரிங்கே-வந்த

===—==

ருகூ-பதம்-இ-ம்-அடாணு-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

சிறுக்கிமயக்கந்தலைக் சேறியேயிங்குவந்து
தில்லும்பில்லும்பேசுரானென்னடி

அநுபல்லவி.

விருப்பமவள்மீதினிலே ரொம்பயிருக்குது
வெறிகொண்டவன்போலவே மனதுசஞ்சலிக்குது
வெறுப்புமேலாசைகொண்டு பசப்புமுனிங்கேவந்து
வெற்றிவேலணியுஞ்சீலன் முத்துக்குமரேசலோலன் சிறு

சரணங்கள்.

குத்துணிரவிக்கைக்குட் புடைத்திருப்பதுபோல
வைத்திருக்குஞ்சூதுகளை யித்தகையென்றறியாமல்
உற்றுஉற்றேயவளைப் பார்க்கிறுனதனைக்கேட்டால்

வித்தையேதோபடிக்குரு னுத்தமபுனிதனெந்தன்
மூத்தத்தைக்கெடுக்கச்சக் களத்தியானதாலெனக்கு
மூத்துதோகோபமாரும லுற்றதிவனுஞ்சொல்லாமல்(சிறு)

சேலைப்பகட்டுக்காரி வாலைப்பருவம்போலே
கோலஞ்செய்துக்கொண்டுநல்லமாலைப்போதிலேமயக்க
சாலைவாயலிலேநின் றுலவுவதையிவன்கண்டு
சாலஞ்செய்கிருனேமெத்த லீலைதெரிந்தவளென்றே
நாளைத்தெரியுமிதெல்லாம் நாலுபேர்நகைக்கவேநான்
கேலிக்கிடமானேனடி யேலக்குழலியேயந்த(சிறு)

கொக்கோகம்பார்த்தவள்போலச்-சொக்குருனவளைக்கண்டு
சக்களத்தியவட்கல்கு லொக்கவொண்டுமிருக்குதோ
தக்கவர்தமைமயக்கச் சொக்குப்பொடியிருக்குதோ
பக்குவகாலத்திலெந்தன் துக்கத்தைக்கட்டிக்கொண்டாளே
அக்கரவணிந்தோன்சேயி தறியாதென்னவிந்தை
எக்காலமுஞ்சுப்பராம னிசைக்குகந்தருள்வேலன்(சிறு)

ருஎ, பதம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஆக்கப்பொறுத்தநீ ராறப்பொறுப்பதற்
கவசரப்படலாமோ

அநுபல்லவி,

பாக்யவதிபகவதிதரும் பாலா
பன்னிருபுயத்தினிலுயர்வடி வேலா
ஜாக்ரதையாகநான்சொன்ன யிடத்தினில்வாராமல்
சமயந்தப்பிவந்தென்னைவாது செய்குருய்முன்பின்பாராமல்(ஆக்)

சரணங்கள்.

கரும்புதின்னவுங்கூலி வேணுமோநல்லாய்-மனங்
கனிந்தாலுண்டோ வேலியுஞ்சொல்லாய்
அரும்புங்குழைந்தையது அழுகுரற்கேட்டு
அங்கேயிருந்தாலும்நா னதற்குப்பாலைக்கொடுப்பேன்
திரும்பவும்வருகிறேன் பாருமிந்தப்பேச்சைத்தான்
திகைத்துத்திகைத்துஏதோ விடுகிருய்பெருமூச்சை

அரும்பாவியானாலுங் கார்க்கவைத்தொருவனை
யடக்கத்திருப்பாளோ வந்தசேதியறியீரோ (ஆ)

உன்னைவிடநானதிக காமி-உனக்கு
முன்னெனக்குப்பதைக்குதே சாமி
இன்னேரமென்செய்தாயென்றுதுஜங்தொடுப்பாளேமாமி
யிழிவுசொல்லுமேயிந்த பூமி
கனனல்வில்லிசெய்யும்வேதை பகவானுக்கேதெரியும்
காமினென்றேயுமது கருத்தேமிகவறியும்
கன்னிசக்களத்தியென்னை யெங்குந்தூற்றிவிடுவாளே
கணவனுக்கில்லாதுசொல்லிக் கற்பித்துத்துரத்துவாளே (ஆ)

ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்திமட்டென்று-சொல்லி
யவனியோர்சொலும்வார்த்தை யதையறிந்தேனேயின்று
சாற்றிலேவேண்டாங் தெளிவிலேயிறுவென்ற
சங்கதிபோற்பேசுகிறாய் வீணாய்
நாற்றந்தோணுமோமூடிப் பார்த்தால்நாலுபேருக்கும்
நாயகாவதுதப்பித்துக் கொள்வதுஅபிப்ராயமசை
போற்றிச்சுப்பராமன்பாடும் புண்ணியசுப்பிரமண்ணியனே
பொல்லாளானாலுமாகிறேன்போகும்வேளையாகுதிப்போ (ஆ)

௫௮, பதம்-இ-ம்-அடாணா-அட்தாளம்.

பல்லவி.

எனக்கென்றுஎங்கிருந்து-வந்தாளோசக்களத்தி
என்செய்வேனடிசகியே

அநுபல்லவி.

தனக்கேயில்லாமல்மானஞ் சன்னதங்கொண்டுபேசும்
சத்திவடிவேலனையித் ததியிற்கைசோரவிட்ட (என)

சரணங்கள்.

ஆதிநாளையிலெந்த னன்னைசொல்லியதெல்லாம்
அலட்சியமாயெண்ணிப்பரிந் தேனே
சூதுக்காரனிவனென் றறிந்தாலிணங்குவேனோ
தோகையேபெண்புத்தி பின்புத்தியென்பதுபோல் (என)

மால்வாழும்பதியதி லிருந்தகும்பத்தனத்தை
வயங்குமுங்கியில்விழச் செய்தானே
தோல்போலெனையாக்கியே சூதுக்கள்ளியவளை
தொடுத்தேயென்மேற்பட்சம் விடுத்தானேயடிமானே (என)

அருங்குழந்தையவட்கொன் றுச்சேகம்மானேயென்று
அகத்தினினையானே வயில்வேலன்
சுரும்பினம்போலெனது கன்னிப்பருவமதைத்
தூரத்தினனர்கண்டபின் தூரவின்றுனேமானே (என)
எத்திசையுளோரேத்து மெழில்மயில்வீரனென்றே
இறுமாந்தென்சுற்றமதைத் துறந்தேனே
பத்திசெய்சுப்பராமன் பதத்துக்கருட்பெம்மானை
பதைக்கநான்கைக்கொண்டவப்பசப்புக்கள்ளி யேமாட்டி (என)

ருகூ, பதம்-இ-ம்-பியாகடை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

எனக்காகிலுமவ-ளதிகசுந்தரமாக
இருக்கிறுளோசாமி

அநுபல்லவி.

உனைக்காணுமிமைப்போதோ ருகமாயிருக்கிறதே
ஒப்பிலாக்கழுக்குன்றி னுச்சியிலுகந்தோனே (எனக்)

சரணங்கள்.

கண்களிரண்டும்வண்டோ கனிவாயிதழ்கற்கண்டோ
கதலியடியோதுடை காமபீடமோவல்குல்
பெண்கட்கெல்லாமேட்டியாய் பேசுமவள்கிளிடியோ
பேடையன்மோவவளைப் பெருமையாயோதுகிறீர் (என)
தங்கக்குடமோகொங்கை தண்குமுதமோசெங்கை
தாளமோதந்தக்கோர்வை சந்த்ரனோமுகசேர்வை
துங்கவில்லோபுருவம் சொல்மங்கையோபருவம்
சொர்னச்சாயலோதிரேகம்சொகுசோவவள்சம்போகம் (என
கோகிலச்சுரம்பேசி கோடிதரங்ஙகவீசி
கொடியிடைதுடிமின்னல் குமரேசாவவளின்னல்
ஆகிலுஞ்சிலகால மானபின்புதெரியும்
அவள்செய்யுமோசமதிவ் வகிலமெல்லாமறியும் (என)

ருஎ-பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அதுவுஞ்சொல்லுவாளின்ன-மநேகமுஞ்சொல்லுவா
ளவள்மீதிற்குற்றமென்னடி.

அநுபல்லவி,

மதிதவழுஞ்சோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமரர்
வயங்கும்பதத்தைக்கண்டால்சயங்கொள்வரோபுவிமேல் (அ)

சரணங்கள்.

கழுத்திற்கட்டுங்கரிய மணிக்குக்கடையானுட்கு
கனகரத்னமிழைத்த கண்டசரமுமாச்சே
பழுத்தவெற்றிலைக்கூறிற பதம்பாடியதும்போச்சே
பாங்கியர்க்கேவல்சொல்லும் பண்பிப்போவவட்காச்சே (அ)

எந்நேரமிங்குவந்து நகையென்றுந் துணியென்று
மிரவற்கேட்டநாள்போயிங் கெதிரிட்டுப்பேசவாச்சே
சன்னகாரையாடிய மேடையாச்சேவயது
சாய்ந்தவளுக்குக்குஜங் தங்கக்கிண்ணம்போலாச்சே (அ)

நயந்தெரியாதவட்கு நயநாகரீகமாச்சே
நாலுபேர்வரப்போக நாட்டங்களுமுண்டாச்சே
ஜெயங்கொண்டவடிவேலன் திருவருள்மிகவாச்சே
தினந்தினஞ்சுப்பராமன் செய்பதம்பாடலாச்சே (அ)

(*)

சுக, பதம்-இ-ம்-கானடா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்பனைத்தேடி-அழைத்துவாபோடி.

அநுபல்லவி.

பொன்போலிலகுமெந்தன் புந்திமிகவாடுதே (அன்)

சரணங்கள்.

பருவமதினுடி பக்ஷமுடன்கூடி
பொருவலின்பத்தைத்தந்த புண்யனெனும்வேலனும் (அன்)
கன்முதல்யாவுங் கரையுமேபாவம்
மன்மதன்செய்யுங்கோலம் மாதரசேயிக்காலம் (அன்)
ஒப்பொருவரில்லா னொளிர்தகைச்சொல்லான்
சுப்பராமனிசைக்கருள் சுடர்வடிவேலனும் (அன்)

0

சுஉ, பதம்-இராகம்-பியாகடை-தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

அன்னமேயென்ன மாயமோதுரை
இன்னம்வரக்காணேனே

அநுபல்லவி.

வ்ன்னமயிலே வேலூர்முத்துக்குமார
மகிபன்றனைநீநாடி மானேயழைத்துவாடி - அன்

சரணங்கள்,

அந்தரங்கத்திலவர்க் கெனக்குங்குறை
யாருமலேயிருந் தாலும்
சொந்தம்விடாதடி கர்ப்பகாலத்தினில்
சூரியன்பார்பிரிந் தாலும்
சந்தடியாக வுகந்தமனிதர்கள்
கொந்தளிப்பார்நமக் கென்னடிவேதை
சொந்தநமக்கிங் கிருக்கநிந்தனையோ
தோகையேயொன்றுக்கு மஞ்சாமற்போய்வாடி - அன்
சொற்பனத்தினுமெனைமற வாதவா
சோதனைதான்செய்கி ருரோ
சற்பனைக்காரச்சக் காளத்திகள்செய்த
தாட்டோட்டத்திற்குள் ளானரோ
அற்பமனித ரவருறவாகாது
ஆயிரத்திலொருவர் நல்லவர்மானே
கற்பனைசொற்களைக் காதிற்கேட்கொண்ணுதே
கண்ணாளன்வந்தாற் பதினாயிரம்போடி - அன்
அன்புள்ளசாமி முகத்தில்விழித்தாலும்
அஞ்சுகமேவிழி போமோ
புன்முராங்காமப் புழுக்கச்சியைவேலன்
புல்லுவதுமழ காமோ
இன்பந்தருமெந்தன் கந்தசாமிதுனை
எங்கேயிருந்தாலு மென்மீதிஷ்டமுண்டு
நம்பினபேர்களைக் காக்குங்குணசீலன்
நாளுந்துதிசுப்ப ராமனுக்கனுகூலன் - அன்

௩௬, பதம்-இ-ம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

எட்டியிருந்துபேசும்-இனி
யெனதுறவையும்வீசும் சீமானே

அநுபல்லவி.

அட்டதிக்கும்புகழ் கதிர்வடிவேலா
அகிலமனைத்தும்பெற்ற வம்பிகைபாலா எட்ட

சரணங்கள்.

தொட்டாலென்னைத்திரு நீலகண்டமல்லவோ
தொடவேண்டாமினிதங்கள்நட்த்தையைச்சொல்லவோ
பட்டியெவளோவும்மைக் கெடுத்தாளென்னைவெல்லவோ
பாவியவளைக்கூடி யின்னமும்புல்லவோ எட்
சட்டத்தாய்ப்புநுகு சாந்தணிந்தாளோ
சரசவார்த்தைகளாடி விரகந்தந்தாளோ
பட்டம்பகல்போற் றேணநானுமக்காளோ
பாதகியாமவளை மருவியதோளோ எட்
குட்டிச்சுவரில்முட்ட வெள்ளெழுத்தாகுமோ
கொஞ்சுநீரோதோயென் குறையதீயேகுமோ
இட்டமவள்மீதிருக்க மனமதுநோகுமோ
இரவியுள்ளவனாக்கும் பேசவும்போகுமோ எட்

௫௪, பதம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

இன்சொல்வினல்மிகுந்த வெழிற்சகியேநீயோடி
எந்தன்துரையைத்தேடிவா போடி

அநுபல்லவி.

அஞ்சலிசெய்புந்தொண்டர் நெஞ்சினிற்குடிகொண்டு
அருமலர்கமழ்திவ்ய திருமலையின்மேவிய
ஐயன்பன்னிரு கையன்மெய்யற்கு
மெய்யன்திகழ்நிலைஎள்ளினி லெண்ணெயைப்போலும்
கள்ளிரும்பூமணம்போலும் வள்ளிதெய்வானையுடன்
உள்ளமகிழமருவும் மங்கைலோலன்
சுங்கைபாலன் பொங்குசீலன்
செங்கைவேலனெனைப் பிரியாமலனுதினம்
அருமையறிந்ததுரை பிரிந்ததறிந்திடவே இன்

சரணங்கள்

அன்றுநான்திரண்ட யின்றுவரையப்படி
இருந்ததில்லையென்சாமி யெனைப்பிரிந்து
நின்றிடவேமாதர்கூது ஒன்றிரண்டாயோதினரோ
நிலைபெற்றிருந்தயின்ப நிலையும்விலைபெற்றரோ
நெஞ்சினிற்சஞ்சல மிஞ்சுதுயென்செய்வேன்
இந்தமாவேதனை அந்தமாய்ச்செய்தவர்
எப்படியோயிது வொப்பினளோ
ஆண்பாவிலே வீண்போகாதடி

பெண்ணரசேயினி	தன்னியரோமிகு
தன்னிடநன்மொழி	யுரைத்துத்தருணமென்று
அழைத்துவந்தருகினில்	விடுத்திடும்விரைகமழ்
அழகனுபுரிதிரு	வாண்டவிந்தைகள
வனிலதுபுகலுவன்	யானறிந்ததை
யினைவுடனெழில்கலை	நீக்கியெந்தனை
நிறுத்திமடிமிசை	யணைத்துயிருதனம்
பிடித்துயிதழதை	கடித்துரசமது
குடித்துவல்குலை	விரித்து
வெற்றிமுகத்தை	புயத்தையணைத்தொரு
முத்தமளித்து	அத்துடன்வந்த
இடங்கள்மிகுந்து	கலந்துஆலிங்கனஞ்செய்து
மிகுத்தானந்தமடைந்து	அணைத்து
அடாதுரையென்னை	விடாதேவிடாதேயென்
றுணையுமிட்டு	எந்த ஞணமும்விட்டு
பின்புநகர்ந்துநகர்ந்து	பிரண்டுபிரண்டு
மலரணைதுவண்டு	வண்டுமனமதுமகிழ்ந்து
என்றுகலவியைக்கடந்து	கமழ்பெரும்
காருலவுஞ்சென்னையெழி	லாறுமுகன்சொன்னதமிழ்க்
காம்போதிபதந்தனைப்பாடி	நான்பாடிசகஸ்திரகோடி
சரணஞ்சொல்லி	நொடிக்குள்ளேயோடி
தருணமிதுவேயென்று	அழைத்துவாபோடி-இன்

———:*═*:———

௬௫, பதம்-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குக்கற்றதெல்லா-மோதுகிறீரிங்கே
யினியொன்றும்நடவாதுசாமி

அநுபல்லவி,

தாதலர்சோலைகள்சூழ்	வேதபுரிவாசரே	
சகமதனைத்துந்துதிக்குந்	தையலர்கணேசரே	ஏது

சரணங்கள்.

சின்னஞ்சிறுபிள்ளைகள்	செய்தமணற்சோறுபோலே	
சித்தெல்லாங்காட்டுகிறீ	ரடுக்குமோவொருக்காலே	
கன்னியரிருவர்க	ளிருக்கப்புவியின்மேலே	
கலங்காமற்றிரிகிறீர்	காமன்சரத்தினாலே	ஏது

உம்மைப்போற்பிரியவ ருலகிலொருவருண்டோ
ஒண்டொடியவளிடத் தென்னவுசிதங்கண்டோ
கொம்மைசேர்தனத்தினுள் கொடுத்தவிதழ்கற்கண்டோ
கோதையவளிருக்க நானுமக்கென்னதொண்டோ ஏது
பரவசமெனக்கன்று 'பாவித்ததைமறந்தீர்
பசப்பக்கள்ளிசெய்சூகாற் பட்சமெல்லாந்துறந்தீர்
பணாதருபாலனென்றே பாரனைத்துஞ்சிறந்தீர்
பத்தன்சுப்பராமனுக்குப் பதந்தரவேபிறந்தீர் ஏது

௬௬, பதம்-இ-ம்-பைரவி-அட்டதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேசொல்லிவாடி-என்சுவாமிக்குமானேநீ
சற்றேசொல்லிவாடி

அநுபல்லவி.

உத்தமர்புகழுந்திருச் செந்தூரினித்தமும்வளர்
முத்தையனிடத்திலெந்தன் மோகமதைநீபோய்பெண்ணே-சற்

சரணங்கள்.

உற்றபாலனத்தையும் வெறுத்துத்தனித்துமலர்
மெத்தையிற்படுக்கிலென்கண் நித்திரைவருவதில்லை சற்
வண்டுநாணேற்றிக்கரும்பைக்கொண்டுவில்வளைத்துமதன்
சண்டைசெய்யவாரானதைக் கண்டுமனதேங்குதையோ சற்
சங்கதஞ்சுப்பராமன்சொல் செந்திலம்பதிவேலவன்
வந்தெனையணைவதற்கு வெந்தவிதமாகிலும்போய் சற்

==*====*==

௬௭, பதம்-இ-ம்-அடாணா-அட்டதாளம்.

பல்லவி.

கதவைத்திறந்துபேசடி அடியென்மானே
கதவைத்திறந்துபேசடி

அநுபல்லவி.

மதுமைப்பானஞ்செய்தோற்குமயக்கங்கொண்டதுபோலே
மனதுதடுமாறி யுனதுவீடுதேடி
வந்தாலுனக்குநான் சொந்தமல்லவடி - கத

சரணங்கள்.

மானேகலாப மயிலே-அன்னத்தின்பேடே
வயங்குங்கன்னக் கருங்குயிலே

நானேன்கார்த்திருப்பது நலமோவுனதுசித்தம்
நடுக்கமுடன்மனந் திடுக்கிடவேவந்தால்த்
தடுக்காதேயுன்னுடன் படுக்கவந்தேனடி (கத)
நிலவுமனல்போற் ருவுதே-கருங்குயிலும்
நிறுத்திநிறுத்தி கூவுதே
இலவுகாத்தகிள்ளைபோ லேங்கிமனம்வாடுது
எதிர்த்துமதப்பையல் பதைத்தேயிருக்கிற
விதத்தையறிந்தவென் துரைத்தனத்தின்கண்ணே (கத)
புகழுமகுடஞ் சூட்டுவேன்-எனதுதிரேகன்
பூரிக்கப்பணிகள் பூட்டுவேன்
மகிழும்படியுனக்கு மதனலீலைகாட்டுவேன்
மானேமதனது போதைதலைக்கேறி
வாதைமிகுத்தென்தன் காதையடைக்குது (கத)

—)§(*)§—

கூஅ, பதம்-இ-ம-காம்போதி-ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

இந்தக்கிழவனுக்கு-யித்தனைசொகுசானல்
எவர்க்குச்சம்மதியாமோ

அநுபல்லவி.

விந்தைமகிழ்கழுக்குன்றின்தெய்வப்பெண்ணினல்லாட்கு
விந்தைக்கணவனெங்கள் வேதகிரியீசராம் (இ)

சரணங்கள்.

ஆருக்குத்துணையாவா னம்பலக்கூத்தனும்
பார்க்கப்பதங்குறமை பாம்புமெலும்புந்தோலும்
தீர்க்கமாய்க்கழுக்குன்றிற் றிருந்தும்விடையின்மீது
மார்க்கன்யோக்கியனென்றேசிலாக்கியமாய்ச்சொல்லவந்தாய் இ
ஆட்டைக்களவுசெய்து அம்பலத்தினின்றதுவும்
ஓட்டிவிரந்துண்ணதும் உலகமறியாதோ
நீட்டமாய்கழுக்குன்றில் ரிஷபவாகனமீது
தாட்டியாய்த்திரிகிற சங்கரிலோலனும் (இ)
கட்டுண்டுயமனுற்பின் காலாலுதைத்ததுவும்
வெட்டுண்டுதலைமீது விறகுசுமந்ததுவும்
பிட்டுவாணிச்சிக்காகப் பிரம்படிபட்டதுவும்
பட்டபாட்டையின்னஞ்சொல்லில்வெட்கமிகத்தோணுதே (இ

சுசு, பதம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

இனிமேலவ னென்னதந்தாலும்நா
னிணங்கமாட்டேனடி யக்கா

அநுபல்லவி.

கனமருவுஞ்சிகண்டிமலே முருகையன்வாழுமந்த
மெய்யான கோயின்முன்
முனிபோல்மேல்விழ முக்கிக்கொண்டேனொரு
முட்டுமுட்டவதில் மூட்டும்விட்டுப்போச்சு (இனி)

சரணங்கள்.

கோலேயிறுக்கிப்பிடித்தால்முன்காமங் கொதித்துவடியுமடி-விசை
கூடிமேற்கொண்டால்முன்னேரத்துக்கேகோழிகூவிவிடியுமடி
கேலிக்கிடமாகநேரம் பொறுத்துக்கிடக்கமுடியாதடி-அவர்
கிண்டினகிண்டதில்பண்டடின்மூக்குக் கிழிந்துமடியுமடி
தோலோமரமோ மரத்திற்றுளைத்ததுளேயோ
வளேயோதுறவோ உரலோகற்
சாலோதலேயெழுத்தின் வலியானேத்து
தத்துக்குத்தப்பிப் பிழைத்துவந்தேனடி (இனிமே)

மங்கையர்கொங்கையென்றுலவற்கு மகாலிங்கசமானமடி-அல்குல்
வாயிதழூறலருந்ததனத்தே னமிர்தபானமடி
பொங்கரவல்குலுக்குள்ளேவிரலிட்டல் பொங்கனுஷ்டானமடி-அநு
போகக்கரணமிதென்னேரமுமவர் புத்தியில்க்யானமடி
சங்கதிபோலினி யெங்குங்கிடையாது
சட்டையுள்ளமட்டும் போதுமவமானம்
பங்கத்தையென்சொல்வே னென்வீட்டில்ராத்திரிப்
பட்டபாடுநாலு பட்டாடைக்குண்டடி (இனி)

மட்டவிழ்வாசமலர்க்குழலாள்தெய்வ யானேக்கநுகூலர்-நீல
வர்னமயிலேறிநன்னயமாகப் பவனிவருஞ்சீலர்
சிட்டர்பரவவரந்தருமம்பிகை சிந்தைமகிழ்பாலர்-சொலுஞ்
செந்திருமேவியகுன்றக்குடியிற் செழிக்கும்வடிவேலர்
தொட்டுத்தழுவி யணைந்தசுகமிந்த
தொல்லுலகினுமிருப் பாரோடியந்த
கட்டழன்செய்த கோலத்தையென்சொல்வேன்
காசினிமேசுமப்ப ராமனுக்கருள்வோன் (இனி)

எய-பதம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

கலந்தாலல்லவோகலக்கமுண்டாகுங்
கட்டுறேனடிசகியே

அநு பல்லவி,

உலகம்பணியும் வேளூர்குமரேச
னுரிமையாயென் னிடத்தில்வந்தவனைக் (கல)

சரணங்கள்.

சுத்தமுள்ளபிராண சகியென்றிருந்தேன்
துரோகியென்றுதெரி யாமற்போச்சுதடி
எத்தனைநாளாக யோசித்திருந்தாயோ
எப்படிதுணி வேனோ
சித்தங்குளிர்ந்ததோ மானே
சித்தசன்கணைக்குள் ளானேன்
பத்தமில்லாதவ னென்றுயென்மனதில்
பட்டிருந்தால்முகம் பார்த்திடுவேனோடி (கல)

அடுத்தோரைக்கெடுக்குந் துர்ப்புத்தியுனக்கு
ஆர்சொல்லிக்கொடுத்தாரடி உன்னினத்தில்
அடிமடிதனில் கைவைத்துப்பாரடி
ஆவிபறக்கு தடி
படுக்கைவீட்டினிற் பிரியுமெனக்கந்த
பல்லிசொன்னபோதே தெரியும்
திடுக்கிட்டுதடியப்போதே யென்மனம்
தெருவினில்வந்து யிருவரைக்கண்டேன் (கல)

உள்ளநுங்கள்ளன்போ லிருந்துக்கொண்டு
உண்மைபோலெனக்கு நடந்து
ஓதுஞ்சுப்ப ராமனைக்காத்திடு
முமையருள்முரு கையன்
துள்ளாதடி மோசக்காரியெனது
துரையறிவானடி யுனதுசேதி
மெள்ளவவர்க்கென்மே லுற்றவெய்யமோக
வெறியினாலுன்னைநா னென்றுதொட்டனர் (கல)

—(*)—

எக, பதம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

மானேயுன்மீதிலிவர் - தானோவிரகங்கொண்டு
வந்ததுவேகோடிலட்சஞ் தந்ததல்லவோசொல்

அநுபல்லவி.

நானேசொல்கிறேனினி தேனேயின்பமாய்க்கேளு
நரபதிதனபதி ரம்யகுணசீலனடி
தேனொழுகும்வதன ஸ்ரீமுத்துச்செல்லேந்திரன்
சேதுபதியாம்பூமண்ட லாதிபதியானதுரை (மா)

சரணங்கள்.

கோடியுகங்கள்தபசு செய்யினுமவருடைய
குணம்போற்புருடர்க் குலகினில்வருமோ
மோடிசெய்யலாமோ வுனதுமனமகிழ்ந்து
தோடிராகம்பாடிச் சுகந்தந்தென்கண்ணே
மோடியவருக்கு வாய்க்குமாநீ
முன்புசெய்தபுண்யவசு மிந்தமன்னன்கிடைத்தாரடி
தேடிவருமின்னிடையார் கோடிதனினீயொருத்தி
சிந்தையில்முரண்டுசெய்தா லந்தநஷ்டமார்க்கடிபின் (மா)

உன்மனதின்படியே யநுபவிக்கத்தருணம்
ஒருவர்க்குங்கிடையாத துரைத்தனமாம்
செம்மைசேர்விலாசமதை ஜெகந்தனில்விரிக்கையில்
தர்மரிவர்போற் புருடர்தானேதடி
மன்மதச்சரச னிவனேயிசைந்தபடி
வங்கணம்புரியுமந்த ரங்கநாதனும்
ஜென்மபத்ரிகையிலுன்னை நன்மையோகசாலியென்று
செப்பியிருந்திடுஞ்சேதி யெப்படியலித்ததடி (மா)

தேசமெங்குமேபுகழு முகவைப்பதிவளருந்
திருவளரும்ப்ரசன்ன மோகாம்புஜன்
நேசமறவாதரவி குலந்தனில்வந்த
மாசுமறுகுற்ற மற்றவான்மதிகளும்
இராஜனைவர்வணங்கும் ஸ்ரீமுத்துச்செல்லேந்திரன்
ஞானசேதுபதி யானபாலலோலனும்
வாசமாமல்லிகார்ச்சுன பூசுரன்தமிழ்க்குதவும்
மங்களகல்யாணகுண துங்கமங்களங்கதுங்க (மா)

௭௨, பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளம்ரூபகம்

பல்லவி,

மானேயெந்தன்மீதிலவர்க்கென்னமோடி - அந்த
வம்பியென்னசொன்னளோநம்பியிருந்தேனே

அநுபல்லவி.

தேனுந்துஞ்சோலை திகழுந்திருத்தணிச்
செங்கல்வராயனுக் கிங்கிதமாமடீ (மானே

சரணங்கள்.

பந்தலேறிப்பத்துப் பணமிட்டவளைப்
பார்த்துக்கொண் டாரோ-அந்தப்
பாதகிபஞ்சாங்கத் தாலேயவனொன்ன
பலனைக்கண் டாரோ
சொந்தக்காரிபோலே துள்ளுவதால்மனஞ்
சொக்கியவள்பாலென் துரையுமிருப்பாரோ
தோதகத்தால்பல காரியமாகுமோ
சொம்பிற்கறந்தபா லுமூலக்கேறுமோ-மானே
சந்ததமுமலேத் தாலேமனமிகு
சலித்துநிற் பாரோ-துயர்
தருஞ்சிறுமைகண் டவருடன்வரும்
பெருமைகா ணாரோ
அந்திசந்தியெந்த வேளையிலாகிலு
மாவலாயென்னை யணையாதிருப்பாரோ
ஆனையேறிதிட்டி வாசல்நுழைவாரோ
ஆக்கப்பொறுத்தவ ராறப்பொறுக்காரோ-மானே
கொம்பனையாள்செய் துற்போதனையால்வருந்
கோபத்துக்கஞ்சுவ றாரோ-நாளுங்
கொல்லத்தெருவினில் விற்கும்ஊசிவிலை
கொடுத்துக்கொள்ளுவ தாரோ
உம்பர்மகிழும் விசித்திரக்கவிசொல்
சிதம்பரம்நீதி நெருங்கினராரோ
ஊருடன்கூடி வாழ்ந்துபகைப்பாரோ
ஊசிக்கண்ணாலேயா காசமும்பார்ப்பாரோ-மானே

௭௩, பதம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

ஏனின்னமளக்குறீர்சாமி நீர்
எத்தியெத்தியென்னைமிகக்கற்றதெல்லாங் கொட்டிக்கொட்டி

அநுபல்லவி.

போனநாள்முதலாய்நீரும் நானுமிருந்தவொருமை
போலவாரிருந்தார்திருப் போரூர்வேலரோ
ஞானக்கிருபாகரரோ தோகைமயிலவாகனரோ
நன்றுநன்றுஉந்தனேச மின்றுதெரிந்தேன்விஸ்வாசம்-ஏனி

சரணங்கள்.

அண்டையிற்றிரண்டபெண்ணைக் கண்டிதுவரைக்குமவ
ளாசையால்வாழிருந்தீ ராகிலுமந்த

ஆசையறுபதுநாள் மோகமுப்பதுநாளென்
றுருஞ்சொல்லப்பாரி வின்னங்கேள்வியில்லையோ
கொண்டைமயிலோனே! யென்பாற்கண்டசுகம்போனினேந்துக்
கொண்டுரோவங்கேயிப் படிக்கூடலாகுமோ
அண்டினயிடஞ்சந்தேக மானதாலிங்ஙனம்வந்தி
ராட்டிப்படைத்தேவாவிப்சேட்டைசெய்கிறீரோபோம்போம்- ஏ

முன்னேஐந்துபின்னேஐந்து பந்தவிற்பதினைந்துமாய்
மூன்பணங்கொடுத்துமுன்னே மோசம்போனீரோ
மூடவன்கொம்புத்தேனுக்காசை யுற்றாப்போலவென்மேல்
மோகமாகுரீரக்காரியஞ் சரியாகுமோ
என்னசொந்தக்காரி யானாலும்பலவந்தமேசெய்ய
இருக்குதோநீதியதை யெண்ணியுளத்தி
வின்னதெனவறியாமல் நன்னயமாய்ப்பேசிப்பூமே
லேத்துகிறீரொன்னகண்டோ பாக்கியப்படுவதுண்டோ-ஏனி

தாசிகளுறவுபணக் காசுமேலிருப்பதென்றுஞ்
சங்கதிதெரிந்துஞ்சும்மா யிருக்கவந்தீர்
ஜாலசக்ரஸ்தாபித மிருப்பதாலெங்களுக்கென்ன
தாட்சிவேணபாக்கியங்கள் தானேயியுமோ
சூதனைதெரியாமல்வாய்ப் பூசியேயென்னோடுறவு
சொந்தங்கொண்டாடுரீரதைத் தூரவையும்
ஏசியேசியொன்றுமில்லை யென்றுங்கையைவிரிக்கிறீர்
இந்தக்கூழுக்காயிருபத்தெட்டு நாமம்போதும்போதும்-ஏனி

சந்தனக்குழம்பைவாரி பந்துமுலைமேலிறைத்துத்
தாளாதென்றுங்கையைத் தொட்டுத்தானிழுக்குறீர்
தரிக்குமண்ணைக்கயருய்த் திரித்துவானத்தைவில்ல
தாகவளைத்தேமயக்கி யேகப்பாற்குறீர்
எந்தவிதமுக்கரணம் போட்டாலுமுடியாதிப்போ
யெந்தனுடன்சொன்னதெல்லாங் கையின்மேல்வையும்
எந்தப்படிசெய்தாலு மெண்ணத்தின்படிநடக்கும்
என்றைக்குங்குழந்தைவேலன் வந்திக்கும்வடிவேலரோ-ஏனி

௭௪, பதம்-இ-ம்-அடாணு-ஆதிதாளம்-

பல்லவி.

இந்தமட்டுக்கும்வாரிக்-கட்டிக்கொண்டதுபோது
மேத்தலாங்கப்பலுக்குத்தானே

அநுபல்லவி.

வந்தவழியைப்பாருஞ் செங்கணிகைவேலரே
வரிசைப்பல்லக்கெனக்கிங் களித்தீர்முன்னாலே
மானியம்நட்டாத்தில் விட்டீர்பின்னாலே
நரிபிள்ளைக்குழிதனைச் சுற்றுவதுபோலே
நாடுகிறீர்பெண்டு ருசிகண்டுஉம்மாலே-இந்த

சரணங்கள்.

சொர்னமயமாச்சுது நீர்வந்தெந்தன்வீடு
சொல்லவேனுமோவதை யென்வெட்கக்கேடு
என்றுமெனக்கிந்த குடியானெனக்கீடு
எல்லாம்விடுத்துன்னப்ப னெடுத்தானேயோடு
ஒன்றுமறியீர்கபட நிசஞ்சென்மச்சூது
உனாக்கும்வெறுங்கைமுழம் போடவந்தீர்மாது
என்னகுட்டிக்கரணம் போட்டாலுநடவாது
இலைபொத்தலென்கிரீர் பந்தலில்நீச்குப்போது- இங்

நவரத்தினஞ்சுவரொங்கு மிழைத்துவந்தீர்முன்னம்
நடுவீடுமாத்திரங் தொண்டியாயிருக்குதின்னம்
அவிர்முருகானற்பச்சைக் கண்ணடிபோற்கிண்ணம்
அணிநிழலாடுது ஆறுலுமுன்னும்பின்னும்
தவிக்குரீர்செயிழை மேல்மையல்கொண்டு
தங்காதுவளாயினிற் கொழுத்திடினண்டு
செவிதனிலோதியின்ன மாளகிரீர்பெண்டு
செறுக்குரீர்வேலரோ துடைதட்டிக்கொண்டு- இங்

இலகுங்தங்கப்பணிகள் பூட்டிக்கொண்டேனே
என்குடியைக்கெடுக்கவங் திருககிரீரின்னந்தானே
மலைத்துக்கொண்டும்மையன்னை வார்த்தைகடுத்தேனே
வாய்க்கொழுப்புச்சிலையால் வடிந்ததெனக்குத்தானே
தலையைத்தடவவந்தீர் குளிர்ந்ததுகிரோகம்
தனிக்கெண்டைபோட்டுவி ராலிழுத்தீரனேகம்
பலுக்குரீர்குலுக்குரீர்பறக்கின்ற காக்கையின்வேசம்
பார்த்தாற்றெரியுந்தரு மமதுநிர்வாகம்- இங்

எ௫, பதம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அதற்குள்ளேயேனிந்தப்பதட்டம்-கலந்தணைந்துமருவி
அனுபவிக்கலாம் பொறும்பொறும்-அதற்

அநுபல்லவி.

மதுமலர்த்தடஞ்சூழும் தணிகைமலைவாசரோ
மயில்வாகனகும ரோசரோ-அத

சரணங்கள்.

இடுவார்சொந்தமாயிருந்தால் முதற்பந்திகடைப்பந்தி
என்பதுண்டோ வேறொருவரைத்
தொடுவேனென்பதைத் தள்ளும்
உமக்குப்பரவசமாய்ச் சொன்னசொல்லுக்குரொண்டோ

கையை-விடுவிடு அவதூருக் கிடமாய்வந்துநேரும்
வெளியிதுவோசாமி எண்ணிப்பாரும்பாரும்
நெடுநேரமுமில்லை நிலாவெளிச்சம்வாங்கட்டும்
நெளிதகுப்புரளுங்கிழ நீலியுந்தூங்கட்டும்-அ

திருடனுந்தலையாரியுஞ் சேர்ந்தால்உலகத்தில்
தினங்கொள்ளை யடிக்கலாம்அதுபோல்
நாமிருவரும் இரகசியமாய்நடத்தும்
காரியத்தைஎவர்கள் கண்டுபிடிக்கலாம்
அது-தெரிந்துயெனக்குக்கண் சாடைசெய்கிறீர்சாமி
தேவர்க்குமுன்னமே நானுமதிகசாமி
உரிமையென்தங்கைமார் படுக்கைக்குப்போகட்டும்
உமதுமனதின்படி யின்றைக்கேயாகட்டும்-அ

ஏக்கங்கொண்டிருக்கிறீர் எனக்கில்லையோசாமி
இதற்கொண்ணமிடலமோ ஆகிலுமென்ன
ஆக்கப்பொறுத்தஉமக் காரப்பொறுக்கொணுதோ
அவசரப் படலாமோ
நீக்கமறநெருங்கும் கொங்கைவள்ளிலோலரே
நிமலையுதவுஞ்சுப்பிர மண்ணியவடிவேலரே
தூக்கம்வருமோமதன் போர்செய்யத்துடங்கட்டும்
சும்மாயிருஞ்சற்றே சந்தடியடங்கட்டும்-அ

எசு-பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

எத்தைக்கண்டுநீ இச்சை கொண்டாய்மகளே
என்கண்ணேபெண்ணே நீஇப்போ-எத்தை

அநுபல்லவி.

சுத்தப்பயித்தியக்காதரன்கங்காரன் தோகையேமுன்னவன்
பேயுடனுடிய தொந்திக்கொ பழங்கந்தைக்கோ
ஏறும்நந்திக்கோ செய்யும்விந்தைக்கோநீ -எத்

சரணங்கள்,

புலியையுரித்துஆடையணிந்த போர்வைஆசைக்கோ
வலியக்காத்தில்மழுவையேந்தும் மனதுதுணிவுக்கோ
மலியின்பாம்பைபிடித்துக்கழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டதை
பூட்டிக்கொண்டிட்ட மாலைக்கோ தரும்சேலைக்கோ
செய்யும்வேலைக்கோ காமலீலைக்கோநீ-எத்
மாமனும்மாமியும்ஒன்றுய்ச்செய்கின்றவரிசைப்பெருமைக்கோ
சோமனைசிரத்திலணிந்தவொருக்கண்துலங்கும்நெற்றிக்கோ
காமனைவென்றவராலத்தையுண்டு மார்க்கண்டனுக்காகவே
மன்றனையுதைத்தகாலுக்கோ சாம்பல் மேலுக்கோ

கணவாலுக்கோ கரிதோலுக்கோநீ(எத்)
மானைப்பிடித்துகரத்திலணிந்தவனத்தின்வேட்டைக்கோ
மீனைப்பிடித்துதரித்தவொருக்கண்விசறும்வேட்டைக்கோ
கானகத்தில்வேடனெச்சிலை கண்டுமுண்டவன்
கண்ணைப்பிடிங்கியகண்ணுக்கோ மாடுவொண்ணுக்கோ
சொந்தமண்ணுக்கோ ஜடை பெண்ணுக்கோநீ(எத்)

===(*)=(*)===

*எஎ, பதம்-இ-ம்-பந்துவராளி-அடதாளம்

பல்லவி.

நல்லவளைபோய் கைபிடித்தீர் ஆர்
சொல்லியுங்கேளாமல் சுயபுத்தியுமில்லாமல்

அநுபல்லவி,

கல்வியோதுந்தணி காசலவேலரோ
பல்லியோதிக்காடிப் பானையில்விழுந்தாற்போல் (நல்ல)

சரணங்கள்,

பெண்டுகளைக்கண்டபோ தெல்லாம்பழித்துச்சொன்ன
பேச்செல்லாம் பொய்யாச்சே-ஓடும்
பண்டியெல்லாம் ஓட்த்திலென்றிடுஞ்சொல்
பயனது மெய்யாச்சே-ஊரில்
தண்டுபிடாரியைப்போல் தெரியுமவள்சொரூபம்
தனைக்கண்டும்வெறுக்காமல் மனதில்விரகதாபம்
கொண்டீர்கொண்டாலுமென்னதொண்டாய் சாம்பிராணிதூபம்
கொடுக்கச்சொல்லியேவைப்பாள் உமக்குநற்சடகோபம்(நல்)

விதியால்ஜனப்பன்வீட்டுக் கோழிதனக்குத்தானே
விலங்குமாட்டிக்கொண்டாய் போலே-ஐயோ
பதறிநீர்சிக்கிக்கொண்டீர் அவள்ஜாலப்
பகட்டும்மோசம் தெரியாமலே-ஆரும்
மதிமயங்கவேயிந்த ஞானத்தையும்வில்லாய்
வளைத்துமண்ணைக்கயி றுக்குவாளவள்நல்ல
இதவாய்ஒருமாதந்தான் இருப்பாளோஉமக்குள்ளே
ஏன்மலைக்குறீர்போம்போம்தைத்தாச்சுதுமக்குக்குல்லா (நல்)

ஆடும்மயின்மிசைஏறியே இல்லாய்மெய்
அன்பர்கள்முன்வருந் துய்யனே-மலை
வேடனென்றுஞ்சொல்லி எனதென்றுவள்ளியை
விரும்பிமணந்த முருகையனே-என்றும்
மோடிசெய்யாமல்சன் மோகமாயுறவாடி
முத்துராமன்பதம்முழுதும் இசையாய்ப்பாடி
கூடும்பெண்களைத்தள்ளி கூசாமலொருகோடி
கும்பிடுபோட்டிந்த அம்புவியெல்லாந்தேடி(நல்ல)

*எஅ, இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

கைக்கிசைந்தபெண்ணைவிட்டு பக்கமெல்லாந்திரிந்தால்சரி
கட்டுமோபலன்கிட்டுமோ- ருசிதட்டுமோ-வெகுதிட்டமாச்சுது

அநுபல்லவி

சக்ரபாணிக்கிளையாள் தங்கையிற்குமர சண்முகசாமி
வலுநாமிசொந்தமாமிமகளாமிவளுந்தன் (கைக்கிசைந்த)

சரணங்கள்,

துங்கமுகம்சந்திரபிம்பம் துடைமதன்தோரணகம்பம்
கொங்கையொண்டும்சொர்னகும்பம் கோதையாள்ரதியின்பம்
எங்குந்திரிந்தோடுகிறீர் எதிர்பச்சையைநாடுகிறீர்
அங்கமோ அவள்தங்கமோ வெகுபொங்கமாகிய
வங்கணுளுந்தன் (கைக்கிசைந்த)
மைக்குழல்மஞ்செனத்தோணும் மங்கையினடைக்கலநாணும்
மிக்கனநூலிடைகாணும் விடுத்துச்சொல்லவோ வேணும்
கைக்குளவெண்ணைதானிருக்க நெய்க்கலைவார்போலிருக்க
வெக்குறீர்நீர் நக்குறீர்
அங்கேசிக்குறீர் நல்லபக்குவமாகிய(கைக்கிசைந்த)
கற்பகமெகுணசீலா கவிகுஞ்சரம்பணிவேலா
பொற்புயசுந்தரிபாலா புகழுங்குன்றைக்குடிவேலா
கைப்பழத்தைவிட்டு கதலிபழத்துக்காசைப்பட்டீர்
ஒப்புமோவென்சொல் தப்புமோவெகு
கற்புமோகரதிப்பெணுளுந்தன் (கைக்கிசைந்த)

*எகூ, இ-ம்-அடாணு,

பல்லவி.

உம்மைநான் அறிவேன் அறிவேன் அடாசாமி-அறிவேன்

அநுபல்லவி.

அரசர்பணியும் வேளூர்தனில்வாழும்
ஐயனேமெய்யனே பனனிருகையனே(உம்மை)

சரணங்கள்,

கடைக்கண்மூழியாமல் மிரட்டிமிரட்டி
கருணையான்போல் படித்துப்படித்து
கதைபடிக்கிற வகைத்தொழிலெல்லாம்தெரியும்
கடனுக்குநித்தங் கலந்தணைவாளோ
கருத்திலிருத்து மயங்காதேஎந்தன்
கந்தனேயவர்க் கனுகூலனேயுந்தன்
கருத்துஇருத்துஉறுத்துமெத்தநானறிவேன் அடசாமி (அ)
வேசிக்குங்காசுக்குந் தொந்தமல்லவோ

நீயென்னமக்குச் சொந்தமல்லவோ
வீணாசைகொண்டால் எனக்கென்னபலன்சாமி
நேசமாகசுப்பராமன் செந்தமிழ்பாடியே
என்னுடன்கூடியே முத்தையா
ஆசைவார்த்தைசொல்லி மோசஞ்செய்யாதடா
மன்னவர்முன்னேநீ சொன்னவிசேஷங்கள் (அ)

* அ௰, இ-ம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்,

பல்லவி.

என்னடிமெத்தஅளுக்குக்காட்டுறாய்-நான்அறிவேன்போடி
என்னடிமெத்தஅளுக்குக்காட்டுறாய்

அநுபல்லவி.

சொர்னமதில்சூழும் தணிகைமேவும்
சுப்பிரமண்ணியர்தன்மைதானும்
தோராவழக்கைப் பாராதோ-அவன்
சூதும் வாதும் நான் அறியேனோ (என்னடி)

சரணங்கள்,

உனக்குமவர் தனக்குநான் அஞ்சிபயங்க குடியா-என்னை
உருட்டிப்பார்த்து மிரட்டுறாயேண்டி நீபிடித்தது பிடியா
எனக்குவருதேபேச்சு-அடி-யேண்டிவிருதாவீச்சு
தனக்குச்சம் மதித்தபடி துள்ளட்டும்
சர்மாணியத்தை நிறுத்திக் கொள்ளட்டும (என்)
மனக்குள்ளே நினைக்கும்படி யாயிருக்குதே பாவி-செய்த
வகைமோசங்களை நினைத்தால் பதைக்குதேயென் னாவி
தினந்தினம்எண்டிமல்லு-அந்த-சிறிக்கியைப்பார்த்துச்சொல்லு-அ
மனங்களிக்கச்சந்தோஷமாய்ப் பார்க்கட்டும் [வர்
மாத்திரைவைத்தவன் தண்ணீரை வாராதோ (என்)
அடித்துயென்னைத் தேடித்திரிந்தகாலமுந்தப்பிப்
போச்சோ இப்போஆவல்கொண்டு
பேசுறாயேண்டி இன்னமஅதுவொருபேச்சோ
எடுக்கிறாயடி-சூது - நான் - இணங்குவேனோஇப்போது
அவர்-மடுத்தமாய்ச்சொன்னசொல்லுக்குஒண்டுண்டோ
தலைக்குமிஞ்சின ஆக்கினை தானுண்டோ (என்)

* அக, இ-ம்- வசந்தா-தாளம்-ஏகம்,

பல்லவி,

இவளைப்போல் கிடைக்குமோஎனக்கு-என்
ஆசைக்கிசைந்தகண் ணாளமகாராஜனடி (இவளைப்)

அநுபல்லவி.

தாரணியும்புகழ் வேளூர் முத்துக்குமாரசாமி
குணம்ஒன்றும்போதுமே பணமென்ன திரணம்பெண்ணே (இ)

சரணங்கள்.

எத்திக்குந்தித்திக்கும்புகழ் காமனுக்கெதிரேநீ
என்மனதுகோணுமல் நடக்கப்பட்டபிராணிநீ
சற்றுநேரங்காணுவிட்டால்தோணுதெல்லாம்- தோணும்பிணி
ஜீவாதாரம் அவருக்குகாமக்கடம் குறுணி(இவ)
அருமையா யென்னேவாவென்றழைப்பதும் போதுமே-என்
அரவிந்த முகத்தைப்பார்த் தாலும்பசி தீருமே
அறுபத்துநாலுலீலை செய்துவந்திந் நேரம்
ஹரிஹரி யென்னுனந்தம் சொன்னல் பாரமே(இவ)
பத்தன்சுப்பராமன்சொல்லும்-தமிழ்மே லதிமோகம்
புருஷர்வேசி யவர்கற்ற வித்தைகளுண் டனேகம்
நேத்திரவு நேத்தியாய் என்னுடன் செய்தசம் போகம்
நேருடையல் யென்னசொல்வேன்நினைத்தகாமப்பிரவாகம் (இ)

* அஉ, இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஏகம்,

பல்லவி,

ஐயனே உமையேநினைந்துநினைந்துருகிருள் (ஐயனே)

அநுபல்லவி,

மையல்கொண்டுந்தன்மீதில் ஐயாயெட்டுக்குடிவேல்
வையாபுரி அவள் ஐயாவரச்சொன்னுளவள் (ஐய)

சரணங்கள்.

அன்னநடையுமவள் மின்னல் கொடியிடையில்
சொர்னக்குயில்அவள் சொன்னமொழிதவருள்
மன்னுமருவவரச் சொன்னுள் சொகுசுக்காரி
என்னுளும்உன்மேல்பக்ஷம் நிர்ணயமாகச்சொன்னுள் (ஐய)
வாடா துரையேயெனக்கீடாவர்னக்கிளி
தாடாஉமக்குச்சரி ஜோடாயிருக்கிறவள்
கூடா மருவிவிளை யாட அணைந்துமுத்தம்
தாடா கட்டின்மீதில்விளை யாடவாடாசாமிநீ (ஐய)
பாலா வயதின்மீதில் பாலர்பருவமீது
லீலா வினேதஞ்செய்ய வேலா யினிமேல்மெத்த
தாளா தினிமேல்வாரும் வேலா அவளிடத்தில்
லோலா யெந்தனையிப்போ மேலா ரட்சிக்கவேணும் (ஐய)

சுப்பராமஐயர் பதம்.

முற்றுப்பெற்றது.

வாழி-விருத்தம்.

சீர்வளர்வேளூர்மேவுஞ் சேவலங்கொடியோன்வாழி
பார்திகழ்மறைகளாதி பநுவல்கள்வாழிவாழி
ஏர்பெறுமிதனையச்சி லியற்றியகண்பர்வாழி
நீர்மலிவேணியன்பால் நிலமெலாம்வாழிவாழி.